

Euroopan unionin virallinen lehti

L 361

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

47. vuosikerta
8. joulukuuta 2004

Sisältö	I Säädökset, jotka on julkaistava	
	Komission asetus (EY) N:o 2087/2004, annettu 7 päivänä joulukuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
	★ Komission asetus (EY) N:o 2088/2004, annettu 7 päivänä joulukuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 2497/2001 ja asetuksen (EY) N:o 2597/2001 muuttamisesta tiettyihin Kroatiaasta peräisin oleviin kaloihin ja kalastustuotteisiin ja tiettyihin Kroatiaasta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Sloveniasta peräisin oleviin viineihin sovellettavien tariffikiintiöiden osalta	3
	Komission asetus (EY) N:o 2089/2004, annettu 7 päivänä joulukuuta 2004, naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta	10
	Tuomioistuin	
	★ Käytännön ohjeet, jotka koskevat kanne- ja valitusasioita	15
	II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
	Komissio	
	2004/838/EY:	
	★ Komission päätös, tehty 10 päivänä joulukuuta 2003, valtioneustasta, jonka Ranska on toteuttanut France 2:n ja France 3:n hyväksi (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4497) ⁽¹⁾	21
	2004/839/EY:	
	★ Komission päätös, tehty 3 päivänä joulukuuta 2004, kolmansista maista yhteisöön tapahtuvia koiran- ja kissanpentujen muita kuin kaupallisia kuljetuksia koskevien edellytysten vahvistamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4546) ⁽¹⁾	40
	⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti	
		(jatkuu kääntöpuolella)

- ★ **Komission päätös, tehty 30 päivänä marraskuuta 2004, jäsenvaltioiden vuodeksi 2005 esittämien eräiden eläintautien hävittämis- ja valvontaohjelmien sekä zoonoosien torjuntaohjelmien hyväksymisestä ja yhteisön rahoitusosuuden vahvistamisesta** (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4600) 41
-

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1646/2004, annettu 20 päivänä syyskuuta 2004, yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteen I muuttamisesta** (EUVL L 296, 21.9.2004) 54
- ★ **Oikaisu neuvoston asetukseen (EY) N:o 821/2004, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2229/2003 muuttamisesta** (EUVL L 127, 29.4.2004) 54

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2087/2004,
annettu 7 päivänä joulukuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä joulukuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 7 päivänä joulukuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	103,1
	204	98,8
	999	101,0
0707 00 05	052	92,7
	204	32,5
	999	62,6
0709 90 70	052	108,2
	204	70,4
	999	89,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	204	52,8
	388	50,6
	999	51,7
0805 20 10	204	54,2
	999	54,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,6
	204	55,3
	464	161,3
	624	80,4
	720	30,2
	999	79,2
0805 50 10	052	49,2
	528	34,1
	999	41,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	116,3
	388	138,0
	400	86,7
	404	107,4
	512	104,5
	720	67,3
	999	103,4
0808 20 50	720	66,4
	999	66,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EUVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2088/2004,**annettu 7 päivänä joulukuuta 2004,****asetuksen (EY) N:o 2497/2001 ja asetuksen (EY) N:o 2597/2001 muuttamisesta tiettyihin Kroatiaista peräisin oleviin kaloihin ja kalastustuotteisiin ja tiettyihin Kroatiaista, entisestä Jugoslavian tasavalta Makedoniasta ja Sloveniasta peräisin oleviin viineihin sovellettavien tariffikiintiöiden osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon asiakirjan Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymis ehdosta ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan,ottaa huomioon tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi ja Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan välisen väliaikaisen sopimuksen soveltamiseksi 19 päivänä marraskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2248/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,ottaa huomioon tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi ja Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisen väliaikaisen sopimuksen soveltamiseksi 21 päivänä tammikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 153/2002 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto teki 11 päivänä lokakuuta 2004 tekemällään päätöksellä 2004/778/EY ⁽⁴⁾ Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan kauppaa ja kaupan liitännäistoimenpiteitä koskevaan väliaikaiseen sopimukseen liitettävän pöytäkirjan, jäljempänä 'laajentumista koskeva pöytäkirja', Tšekin

tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Unkarin tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi. Laajentumista koskevaa pöytäkirjaa sovelletaan väliaikaisesti 1 päivästä toukokuuta 2004.

(2) Neuvosto valtuutti 22 päivänä marraskuuta 2004 tekemällään päätöksellä ⁽⁵⁾ Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian vakautus- ja assosiaatiosopimuksen pöytäkirjan, jäljempänä 'laajentumista koskeva pöytäkirja', allekirjoittamisen ja sääti sen väliaikaisesta soveltamisesta 1 päivästä toukokuuta 2004 Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Unkarin tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi.

(3) Molemmissa laajentumista koskevissa pöytäkirjoissa määrätään uusista tariffikiintiöistä ja muutetaan voimassa olevia tariffikiintiöitä, jotka vahvistettiin yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista tiettyjen Kroatian tasavallasta peräisin olevien kalojen ja kalastustuotteiden osalta 19 päivänä joulukuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2497/2001 ⁽⁶⁾ ja tiettyjä Kroatian tasavallasta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Slovenian tasavallasta peräisin olevia viinejä koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2597/2001 ⁽⁷⁾.

(4) Laajentumista koskevissa pöytäkirjoissa määrättyjen uusien tariffikiintiöiden ja voimassa olevien tariffikiintiöiden muutosten täytäntöön panemiseksi on tarpeen muuttaa asetus (EY) N:o 2497/2001 ja asetus (EY) N:o 2597/2001.

⁽¹⁾ EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.⁽²⁾ EYVL L 304, 21.11.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2/2003 (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 26).⁽³⁾ EYVL L 25, 29.1.2002, s. 16. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3/2003 (EYVL L 1, 4.1.2003, s. 30).⁽⁴⁾ EUVL L 350, 25.11.2004, s. 1.⁽⁵⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.⁽⁶⁾ EYVL L 337, 20.12.2001, s. 27. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 607/2003 (EUVL 86, 3.4.2003, s. 18).⁽⁷⁾ EYVL L 345, 29.12.2001, s. 35.

- (5) Vuoden 2004 uusien tariffikiintiöiden määrät ja voimassa olevien tariffikiintiöiden määrien lisäykset olisi laskettava suhteessa laajentumista koskevissa pöytäkirjoissa määriteltyihin perusmääriin ottaen huomioon ennen 1 päivää toukokuuta 2004 kuluneen ajanjakson osuus.
- (6) Tiettyjen asetuksessa (EY) N:o 2497/2001 ja asetuksessa (EY) N:o 2597/2001 säädettyjen voimassa olevien tariffikiintiöiden hallinnon helpottamiseksi olisi kyseisten kiintiöiden mukaisesti tuodut määrät luettava asetuksen (EY) N:o 2497/2001 ja asetuksen (EY) N:o 2597/2001, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä asetuksella, mukaisesti avattuihin tariffikiintiöihin.
- (7) Slovenian liityttyä Euroopan unioniin kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin oleviin viineihin sovellettavat asetuksessa (EY) N:o 2597/2001 säädetty tariffikiintiöt raukeavat. Viittaukset kyseisiin kiintiöihin olisi sen vuoksi poistettava.
- (8) Koska laajentumista koskevia pöytäkirjoja sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2004, tätä asetusta olisi sovellettava samasta ajankohdasta ja sen olisi tultava voimaan mahdollisimman pian.
- (9) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2497/2001 liite tämän asetuksen liitteen I tekstillä.

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2597/2001 seuraavasti:

- 1) Korvataan asetuksen nimi seuraavasti:

”tiettyjä Kroatian tasavallasta ja entisestä Jugoslavian tasavalta Makedoniasta peräisin olevia viinejä koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista”.

- 2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

1. Kun liitteessä luetellut, Kroatian tasavallasta tai entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta peräisin olevat viinit luovutetaan vapaaseen liikkeeseen yhteisössä, niihin sovelle-

taan tullittomuutta tässä liitteessä määriteltyjen yhteisön vuotuisten tariffikiintiöiden rajoissa ja sen mukaisesti, mitä tässä asetuksessa säädetään.

2. Jos jokin kyseessä olevista maista maksaa vientitukea kyseisille tuotteille, tulee päätöksillä 2001/919/EY, 2001/918/EY ja 2001/916/EY tehdyissä lisäpöytäkirjoissa (jäljempänä ’viiniä koskevat lisäpöytäkirjat’) vahvistettujen tariffikiintiöiden perusteella myönnetty tullivapautus keskeyttää kyseisen maan osalta.”.

- 3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Sen estämättä, mitä jokaisen viiniä koskevan lisäpöytäkirjan liitteen I 5 kohdan a alakohdassa säädetään, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisön tariffikiintiöiden nojalla tapahtuvaa viinin tuontia koskevat seuraaviin sopimukseen liitettyjen, alkuperätuotteiden käsitteen määritelmää ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevien pöytäkirjojen määräykset:

- Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan välinen väliaikainen sopimus,
- Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus,
- ja Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus.”.

- 4) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Kroatiasta peräisin olevien viinien liitteen I osassa mainittua, järjestysnumeron 09.1588 mukaista yksilöllistä tariffikiintiötä korotetaan vuosittain.

2. Vuotuista 1 kohdassa mainittua lisäystä voidaan soveltaa vain, jos vähintään 80 prosenttia edellisen vuoden aikana avatusta yksilöllisestä tariffikiintiöstä on käytetty.

Komissio tarkastaa kunakin vuonna käytetyt määrät ja antaa säännökset kyseisten määrien tarpeellisten tarkistusten täytäntöön panemiseksi Kroatian osalta.”.

5) Korvataan liite tämän asetuksen liitteen II tekstillä.

3 artikla

Määrät, jotka on asetuksen (EY) N:o 2497/2001 ja asetuksen (EY) N:o 2597/2001 mukaisesti luovutettu vapaaseen liikkeeseen yhteisössä 1 päivästä tammikuuta 2004 järjestysnumeroiden 09.1581, 09.1582, 09.1583, 09.1584, 09.1585, 09.1586, 09.1588, 09.1589, 09.1558 ja 09.1559 mukaisten tariffikiintiöiden perusteella, on tämän asetuksen voimaan tullessa luettava

asetuksen (EY) N:o 2497/2001 ja asetuksen (EY) N:o 2597/2001, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä asetuksella, liitteessä vahvistettuihin tariffikiintiöihin.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta

László KOVÁCS

Komission jäsen

LIITE I

"LIITE

Tavarankuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, joten etuusmenettely määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisina kuin ne ovat tämän asetuksen antamisajankohtana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimityksen tulkintasääntöjen määräyksiä. Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, etuusmenettely määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan tavarankuvauksen perusteella.

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavarankuvaus	Vuotuisen tariffikiintiön määrä (nettopaino)	Kiintiötulli
09.1581	0301 91 10 0301 91 90 0302 11 10 0302 11 20 0302 11 80 0303 21 10 0303 21 20 0303 21 80 0304 10 15 0304 10 17 ex 0304 10 19 ex 0304 10 91 0304 20 15 0304 20 17 ex 0304 20 19 ex 0304 90 10 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 0305 49 45 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	40 10 50 11, 17, 40 10 50 61 61	Taimenet (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> ja <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>): elävät; tuoreet tai jäädytetyt; jäädytetyt; kuivatut, suolatut tai suolavedessä olevat; savustetut; kalafileet tai muu kalanliha; ihmisravinnoksi sopivat jauhot, jauheet ja pelletit	30 tonnia	vapaa
09.1582	0301 93 00 0302 69 11 0303 79 11 ex 0304 10 19 ex 0304 10 91 ex 0304 20 19 ex 0304 90 10 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	30 20 40 16 20 60 30 63 63	Elävä karppi; tuore tai jäädytetty; jäädytetty; kuivattu, suolattu tai suolavedessä oleva; savustettu; kalafileet tai muu kalanliha; ihmisravinnoksi sopivat jauhot, jauheet ja pelletit	210 tonnia	vapaa
09.1583	ex 0301 99 90 0302 69 61 0303 79 71 ex 0304 10 38 ex 0304 10 98 ex 0304 20 94 ex 0304 90 97 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	80 80 77 50 82 30 70 40 65 65	Hammasahven (<i>Dentex dentex</i>) ja pagellit (<i>Pagellus</i> spp.): elävät; tuoreet tai jäädytetyt; jäädytetyt; kuivatut, suolatut tai suolavedessä olevat; savustetut; kalafileet tai muu kalanliha; ihmisravinnoksi sopivat jauhot, jauheet ja pelletit	35 tonnia	vapaa

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric-alanimike	Tavaran kuvaus	Vuotuisen tariffikiintiön määrä (nettopaino)	Kiintiötulli
09.1584	ex 0301 99 90 0302 69 94 ex 0303 77 00 ex 0304 10 38 ex 0304 10 98 ex 0304 20 94 ex 0304 90 97 ex 0305 10 00 ex 0305 30 90 ex 0305 49 80 ex 0305 59 80 ex 0305 69 80	15, 17, 28 ⁽¹⁾ 10 85 79 60 84 40 80 50 67 67	Meribassi (<i>Dicentrarchus labrax</i>): elävä; tuore tai jäähdytetty; jäädytetty; kuivattu, suolattu tai suolavedessä oleva; savustettu; kalafileet tai muu kalanliha; ihmisravinnoksi sopivat jauhot, jauheet ja pelletit	1.1.–31.12.2004: 550 tonnia + 66,66 tonnin korotus 1.5.–31.12.2004 1.1.–31.12.2005 ja sen jälkeen joka vuosi: 650 tonnia	vapaa
09.1585	1604 13 11 1604 13 19 ex 1604 20 50	10, 19	Sardiinivalmisteet ja -säilykkeet	1.1.–31.12.2004: 180 tonnia	6 %
09.1586	1604 16 00 1604 20 40		Sardellivalmisteet ja -säilykkeet (aito anjovis)	1.1.–31.12.2004: 40 tonnia + 6,66 tonnin korotus 1.5.–31.12.2004	vapaa
09.1587	1604		Kalavalmisteet ja -säilykkeet; kaviaari ja kalanmädistä valmistetut kaviaarinkorvikkeet	1.5.–31.12.2004: 860 tonnia 1.1.–31.12.2005 ja sen jälkeen joka vuosi: 1 550 tonnia	vapaa

⁽¹⁾ 1 päivä tammikuuta 2005 Taric-alanimikkeet 15, 17 ja 28 korvataan Taric-alanimikkeellä 22.”

LIITE II

"LIITE

Tavarankuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, joten etuusmenettely määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisina kuin ne ovat tämän asetuksen antamisajankohtana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimityskäytännön tulkintasääntöjen määräyksiä. Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, etuusmenettely määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan tavarankuvauksen perusteella.

OSA I: KROATIA

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric- alanimike	Tavarankuvaus	Vuotuinen kiintiön määrä (hl)	Kiintiötulli	
09.1588	ex 2204 10 19	91, 99	Kuohuviini, muu kuin samppanja tai Asti spumante	1.1–31.12.2004: 30 000 + 9 333,33 hl:n korotus 1.5–31.12.2004 Sen jälkeen joka vuosi 1.1–31.12: 44 000 ⁽¹⁾	vapaa	
	ex 2204 10 99	91, 99				
	2204 21 10		Muu tuoreista rypäleistä valmistettu viini, enintään 2 litraa vetävissä astioissa			
	ex 2204 21 79	79 80				
	ex 2204 21 80	79 80				
	ex 2204 21 83 ⁽²⁾	10 79 80				
	ex 2204 21 84 ⁽³⁾	10 79 80				
	ex 2204 21 94	10 30 ⁽⁴⁾				
	ex 2204 21 98	10 30 ⁽⁴⁾				
	ex 2204 21 99	10				
	09.1589	2204 29 10				
2204 29 65						
ex 2204 29 75		10				
2204 29 83						
ex 2204 29 84		10 30 ⁽⁴⁾				
ex 2204 29 94		10 30 ⁽⁴⁾				
ex 2204 29 98		10 30 ⁽⁴⁾				
ex 2204 29 99		10				

⁽¹⁾ Tätä kiintiötä korotetaan vuosittain 10 000 hehtolitralla edellyttäen, että vähintään 80 prosenttia käytettävissä olleesta määrästä on käytetty edellisenä vuonna. Vuotuista korotusta sovelletaan, kunnes järjestysnumeroiden 09.1588 ja 09.1589 alaisten tariffikiintiöiden yhteenlaskettu määrä saavuttaa 98 000 hehtolitrin enimmäismäärän.

⁽²⁾ 1 päivä tammikuuta 2005 CN-koodi ex 2204 21 83 muuttuu CN-koodiksi ex 2204 21 84 ja Taric-alanimikkeet 10, 79 ja 80 muuttuvat Taric-alanimikkeiksi 59 ja 70.

⁽³⁾ 1 päivä tammikuuta 2005 CN-koodi ex 2204 21 84 muuttuu CN-koodiksi ex 2204 21 85 ja Taric-alanimikkeet 10, 79 ja 80 muuttuvat Taric-alanimikkeiksi 79 ja 80.

⁽⁴⁾ 1 päivä tammikuuta 2005 Taric-alanimikkeet 10 ja 30 muuttuvat Taric-alanimikkeiksi 20.

OSA II: ENTINEN JUGOSLAVIAN TASAVALTA MAKEDONIA

Järjestysnumero	CN-koodi	Taric- alanimike	Tavaran kuvaus	Vuotuinen kiintiön määrä (hl)	Kiintiötulli
09.1558	ex 2204 10 19 ex 2204 10 99 2204 21 10 ex 2204 21 79 ex 2204 21 80 ex 2204 21 83 ⁽²⁾ ex 2204 21 84 ⁽³⁾ ex 2204 21 94 ex 2204 21 98 ex 2204 21 99	91, 99 91, 99 79 80 79 80 10 79 80 10 79 80 10 30 ⁽⁴⁾ 10 30 ⁽⁴⁾ 10	Kuohuviini, muu kuin samppanja tai Asti spumante Muu tuoreista rypäleistä valmistettu viini, enintään 2 litraa vetävissä astioissa	1.1–31.12.2004: 27 000 + 1 333,33 hl:n korotus 1.5–31.12.2004 Sen jälkeen joka vuosi 1.1–31.12: 37 000 ⁽¹⁾	vapaa
09.1559	2204 29 10 2204 29 65 ex 2204 29 75 2204 29 83 ex 2204 29 84 ex 2204 29 94 ex 2204 29 98 ex 2204 29 99	10 10 30 ⁽⁴⁾ 10 30 ⁽⁴⁾ 10 30 ⁽⁴⁾ 10	Muu tuoreista rypäleistä valmistettu viini, enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa	1.1–31.12.2004: 273 000 + 59 666,66 hl:n korotus 1.5–31.12.2004 Sen jälkeen joka vuosi 1.1–31.12: 354 500 ⁽⁵⁾	vapaa

⁽¹⁾ Tätä kiintiön määrää korotetaan 1 päivästä tammikuuta 2006 vuosittain 6 000 hehtolitralla.

⁽²⁾ 1 päivä tammikuuta 2005 CN-koodi ex 2204 21 83 muuttuu CN-koodiksi ex 2204 21 84 ja Taric-alanimikkeet 10, 79 ja 80 muuttuvat Taric-alanimikkeiksi 59 ja 70.

⁽³⁾ 1 päivä tammikuuta 2005 CN-koodi ex 2204 21 84 muuttuu CN-koodiksi ex 2204 21 85 ja Taric-alanimikkeet 10, 79 ja 80 muuttuvat Taric-alanimikkeiksi 79 ja 80.

⁽⁴⁾ 1 päivä tammikuuta 2005 Taric-alanimikkeet 10 ja 30 muuttuvat Taric-alanimikkeiksi 20.

⁽⁵⁾ Tätä kiintiön määrää alennetaan 1 päivästä tammikuuta 2006 vuosittain 6 000 hehtolitralla."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2089/2004,
annettu 7 päivänä joulukuuta 2004,
naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 12 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Asetuksissa (ETY) N:o 32/82⁽²⁾, (ETY) N:o 1964/82⁽³⁾, (ETY) N:o 2388/84⁽⁴⁾, (ETY) N:o 2973/79⁽⁵⁾ ja (EY) N:o 2051/96⁽⁶⁾ annetaan tiettyä naudanlihaa ja tiettyjä säilykkeitä ja määräraikkoja koskevan erityisen vientituen myöntämisedellytykset.
- (3) Kyseisten sääntöjen ja perusteiden soveltaminen naudanliha-alan markkinoiden ennakoitavaan tilanteeseen johtaa tuen vahvistamiseen jäljempänä esitetyllä tavalla.
- (4) Yksinkertaistamissyistä elävien eläinten osalta vientitukia ei tulisi enää myöntää sellaisille tuoteluokille, joiden kauppa kolmansien maiden kanssa on merkityksetöntä. Lisäksi eläinten hyvinvointia koskevan yleisen huolen vuoksi teurastukseen tarkoitettujen elävien eläinten vientitukien myöntämistä olisi rajoitettava niin paljon kuin mahdollista. Tämän vuoksi tällaisille eläimille olisi myönnettävä vientitukia vain silloin, kun niitä viedään kolmansiin maihin, joihin kulttuurillisista ja/tai uskonnollisista syistä viedään perinteisesti merkittäviä määriä eläimiä teurastettaviksi paikalla. Elävien siitoseläinten osalta puhdasrotuisten siitoseläinten vientitukia voidaan väärinkäytösten välttämiseksi myöntää enintään 30 kuukauden ikäisille hiehoille ja lehmillä.

(5) Tietyille liitteen CN-koodiin 0201 kuuluvalla tuoreella tai jäädytetyllä lihalla, tietyille liitteen CN-koodiin 0202 kuuluvalla jäädytetyllä lihalla, tietyille liitteen CN-koodiin 0206 kuuluvalla lihalla tai muille eläimenosille ja tietyille liitteen CN-koodiin 1602 50 10 kuuluvilla lihasta tai muista eläimenosista tehdyille muille valmisteille ja säilykkeille olisi myönnettävä tiettyihin määräraikkoihin vietiessä vientitukea.

(6) Luuttoman, suolatun ja kuivatun naudanlihan osalta on olemassa perinteisiä Sveitsiin suuntautuvia kauppavervoja. Siinä määrin kuin se on tarpeen kyseisen kaupan säilyttämiseksi, tuki olisi vahvistettava määräksi, jolla katetaan Sveitsin markkinoiden hintojen ja jäsenvaltioiden vientihintojen välinen erotus.

(7) Yhteisön osallistuminen liitteen CN-koodeihin 1602 50 31–1602 50 80 kuuluvien lihasta ja muista eläimenosista tehtyjen muiden tarjontamuotojen ja säilykkeiden kansainväliseen kauppaan voidaan turvata myöntämällä tukea, jonka suuruus vastaa tähän saakka viejille myönnettyä tukea.

(8) Muille naudanliha-alan tuotteille ei ole tarpeen vahvistaa tukea, sillä yhteisön osallistuminen maailmanlaajuiseen kauppaan on vähäistä.

(9) Komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87⁽⁷⁾ vahvistetaan maataloustuotteiden nimikkeistö vientitukia varten. Tuet vahvistetaan mainitussa nimikkeistössä määriteltyjen tuotekoodien perusteella.

(10) Toimijoiden vientiä koskevien tullimuodollisuuksien yksinkertaistamiseksi jäädytetyn lihan tuen määrä olisi saatettava muista kuin urospuolisista täysikasvuista nautidoista saadulle tuoreelle tai jäädytetyllä lihalla myönnettävän tuen mukaiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 4, 8.1.1982, s. 11, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 744/2000 (EYVL L 89, 11.4.2000, s. 3).

⁽³⁾ EYVL L 212, 21.7.1982, s. 48, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2772/2000 (EYVL L 321, 19.12.2000, s. 35).

⁽⁴⁾ EYVL L 221, 18.8.1984, s. 28, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3661/92 (EYVL L 370, 19.12.1992, s. 16).

⁽⁵⁾ EYVL L 336, 29.12.1979, s. 44, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3434/87 (EYVL L 327, 18.11.1987, s. 7).

⁽⁶⁾ EYVL L 274, 26.10.1996, s. 18, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2333/96 (EYVL L 317, 6.12.1996, s. 13).

(11) CN-koodiin 1602 50 kuuluvien tuotteiden valvonnan tehostamiseksi olisi säädettävä, että kyseiset tuotteet voivat saada vientitukea ainoastaan, kun ne valmistetaan maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80⁽⁸⁾ 4 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti.

⁽⁷⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 118/2003 (EYVL L 20, 24.1.2003, s. 3).

⁽⁸⁾ EYVL L 62, 7.3.1980, s. 5, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 444/2003 (EUVL L 67, 12.3.2003, s. 3).

- (12) Tukia olisi myönnettävä vain tuotteille, joilla on vapaa liikkuvuus yhteisössä. Tämän vuoksi tukeen oikeuttavissa tuotteissa olisi oltava neuvoston direktiiveissä 64/433/ETY⁽¹⁾, 94/65/EY⁽²⁾ ja 77/99/ETY⁽³⁾ säädetty terveysmerkintä.
- (13) Asetuksen (ETY) N:o 1964/82 6 artiklan 2 kohdan mukaan erityistukea alennetaan, jos vietäväksi tarkoitettun luuttoman lihan määrä on vähintään 85 prosenttia mutta alle 95 prosenttia luuttomaksi leikkaamisesta syntyvien palojen kokonaispainosta.
- (14) Euroopan yhteisön ja Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneiden maiden kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten puitteissa käytävien, lisämyönnytysten vahvistamista koskevien neuvottelujen tarkoituksena on vapauttaa naudanliha-alan yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvien tuotteiden kauppa. Tässä yhteydessä on päätetty muun muassa poistaa Romaniaan vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden vientituet. Näin ollen maa olisi poistettava sellaisen määräraikkojen luettelosta, joihin suuntautuvalla viennille voidaan myöntää tukea, ja säätää, että tuen poistaminen tämän maan osalta ei saa johtaa siihen, että muihin maihin suuntautuvaan vientiin myönnettäisiin eriytettyä tukea.
- (15) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Luettelo tuotteista, joiden vientiin myönnetään asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklassa tarkoitettua tukea, sekä kyseisen tuen määrät ja määräpaikat vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.
2. Tuotteiden on täytettävä terveysmerkintää koskevat edellytykset, joista säädetään
 - direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa,
 - direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa,
 - direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevassa VI luvussa.

2 artikla

Kun on kyse asetuksen (ETY) N:o 1964/82 6 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tapauksesta, tuotekoodiin 0201 30 00 9100 kuuluvien tuotteiden tukea alennetaan 14,00 EUR/100 kg.

3 artikla

Sitä, että Romaniaan suuntautuvaa vientiä varten ei vahvisteta vientitukea, ei pidetä eriytettynä tukena.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2004.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7).

⁽²⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

LIITE

naudanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 7 päivänä joulukuuta 2004 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä (7)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg elopaino	53,00
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg elopaino	53,00
0102 90 71 9000	B11	EUR/100 kg elopaino	41,00
0201 10 00 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	71,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	43,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	23,50
0201 10 00 9120	B02	EUR/100 kg nettopaino	33,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	11,50
0201 10 00 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	97,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	56,50
	039	EUR/100 kg nettopaino	33,50
0201 10 00 9140	B02	EUR/100 kg nettopaino	46,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	14,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	16,00
0201 20 20 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	97,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	56,50
	039	EUR/100 kg nettopaino	33,50
0201 20 20 9120	B02	EUR/100 kg nettopaino	46,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	14,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	16,00
0201 20 30 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	71,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	43,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	23,50
0201 20 30 9120	B02	EUR/100 kg nettopaino	33,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	11,50
0201 20 50 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	123,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	71,50
	039	EUR/100 kg nettopaino	41,00
0201 20 50 9120	B02	EUR/100 kg nettopaino	58,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	17,50
	039	EUR/100 kg nettopaino	19,50
0201 20 50 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettopaino	71,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	43,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	23,50
0201 20 50 9140	B02	EUR/100 kg nettopaino	33,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	11,50
0201 20 90 9700	B02	EUR/100 kg nettopaino	33,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	11,50
0201 30 00 9050	400 (3)	EUR/100 kg nettopaino	23,50
	404 (4)	EUR/100 kg nettopaino	23,50

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä (7)
0201 30 00 9060 (6)	B02	EUR/100 kg nettopaino	46,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	13,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettopaino	37,00
0201 30 00 9100 (2) (6)	B08, B09	EUR/100 kg nettopaino	172,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	102,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	60,00
	809, 822	EUR/100 kg nettopaino	152,50
0201 30 00 9120 (2) (6)	220	EUR/100 kg nettopaino	205,00
	B08	EUR/100 kg nettopaino	94,50
	B09	EUR/100 kg nettopaino	88,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	56,50
	039	EUR/100 kg nettopaino	33,00
0202 10 00 9100	809, 822	EUR/100 kg nettopaino	83,50
	220	EUR/100 kg nettopaino	123,00
	B02	EUR/100 kg nettopaino	33,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	11,50
0202 10 00 9900	B02	EUR/100 kg nettopaino	46,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	14,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	16,00
0202 20 10 9000	B02	EUR/100 kg nettopaino	46,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	14,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	16,00
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettopaino	33,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	11,50
0202 20 50 9100	B02	EUR/100 kg nettopaino	58,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	17,50
	039	EUR/100 kg nettopaino	19,50
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettopaino	33,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	11,50
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettopaino	33,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	10,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	11,50
0202 30 90 9100	400 (3)	EUR/100 kg nettopaino	23,50
	404 (4)	EUR/100 kg nettopaino	23,50
0202 30 90 9200 (6)	B02	EUR/100 kg nettopaino	46,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	13,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettopaino	37,00

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä (%)
0206 10 95 9000	B02	EUR/100 kg nettopaino	46,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	13,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettopaino	37,00
0206 29 91 9000	B02	EUR/100 kg nettopaino	46,00
	B03	EUR/100 kg nettopaino	13,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettopaino	37,00
0210 20 90 9100	039	EUR/100 kg nettopaino	23,00
1602 50 10 9170 (8)	B02	EUR/100 kg nettopaino	22,50
	B03	EUR/100 kg nettopaino	15,00
	039	EUR/100 kg nettopaino	17,50
1602 50 31 9125 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	88,50
1602 50 31 9325 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	79,00
1602 50 39 9125 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	88,50
1602 50 39 9325 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	79,00
1602 50 39 9425 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	30,00
1602 50 39 9525 (5)	B00	EUR/100 kg nettopaino	30,00
1602 50 80 9535 (8)	B00	EUR/100 kg nettopaino	17,50

(1) Tähän alanimikkeeseen luokittelu edellyttää asetuksen (ETY) N:o 32/82, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä olevan todistuksen esittämistä.

(2) Vientituen myöntäminen edellyttää asetuksessa (ETY) N:o 1964/82, sellaisena kuin se on muutettuna, säädettyjen edellytysten täyttämistä.

(3) Asetuksen (ETY) N:o 2973/79, sellaisena kuin se on muutettuna, edellytyksiä noudattaen.

(4) Asetuksen (EY) N:o 2051/96, sellaisena kuin se on muutettuna, edellytyksiä noudattaen.

(5) Tuen myöntäminen edellyttää asetuksessa (ETY) N:o 2388/84, sellaisena kuin se on muutettuna, säädettyjen edellytysten täyttämistä.

(6) Vähärasvaisen naudanlihan pitoisuus, lukuun ottamatta rasvaa, määritetään komission asetuksen (ETY) N:o 2429/86 (EYVL L 210, 1.8.1986, s. 39) liitteessä kuvattua määritysmenetelmää noudattaen. Keskimääräisellä pitoisuudella tarkoitetaan näytteen määrää sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EY) N:o 765/2002 (EYVL L 117, 4.5.2002, s. 6) 2 artiklan 1 kohdassa. Näyte on otettava asianomaisen erän siitä osasta, jossa riski on suurin.

(7) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999, sellaisena kuin se on muutettuna, 33 artiklan 10 kohdan mukaan tukea ei myönnetä kolmansista maista tuotavia ja kolmansiin maihin jälleenvietäviä tuotteita viettäessä.

(8) Tuen myöntäminen edellyttää valmistamista neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80, sellaisena kuin se on muutettuna, 4 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EUVL L 313, 28.11.2003, s. 11).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

B00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Romaniaa.

B02: B08, B09 ja määräpaikka 220.

B03: Ceuta, Melilla, Islanti, Norja, Färsaaret, Andorra, Gibraltar, Pyhä istuin, Bulgaria, Albania, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia ja Montenegro, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet, Helgolandin saari, Grönlandi, muonitus ja tarvikkeet (36 ja 45 artiklassa sekä soveltuvin osin komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna, 44 artiklassa tarkoitettujen määräpaikat).

B08: Turkki, Ukraina, Valko-Venäjä, Moldova, Venäjä, Georgia, Armenia, Azerbaidžan, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadžikistan, Kirgisia, Marokko, Algeria, Tunisia, Libya, Libanon, Syyria, Irak, Iran, Israel, Länsiranta ja Gazan alue, Jordania, Saudi-Arabia, Kuwait, Bahrain, Qatar, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Thaimaa, Vietnam, Indonesia, Filippiinit, Kiina, Pohjois-Korea, Hongkong.

B09: Sudan, Mauritania, Mali, Burkina Faso, Niger, Tšad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Norsunluurannikko, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Keski-Afrikan tasavalta, Päiväntasaajan Guinea, São Tomé ja Príncipe, Gabon, Kongo, Kongon demokraattinen tasavalta, Ruanda, Burundi, Saint Helena ja siihen kuuluvat alueet, Angola, Etiopia, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tansania, Seychellit ja siihen kuuluvat alueet, brittiläinen Intian valtameren alue, Mosambik, Mauritius, Komorit, Mayotte, Sambia, Malawi, Etelä-Afrikka, Lesotho.

B11: Libanon ja Egypti.

TUOMIOISTUIN

KÄYTÄNNÖN OHJEET, jotka koskevat kanne- ja valitusasioita

EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN, joka

ON ANTANUT SEURAAVAT KÄYTÄNNÖN OHJEET:

ottaa huomioon työjärjestyksensä 125 a artiklan,

TEKNISTEN TIEDONSIIRTOVÄLINEIDEN KÄYTTÖ

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta kanne- ja valitusasioiden käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa sujuisi asianmukaisesti, on syytä antaa asianosaisia yhteisöjen tuomioistuimessa edustaville asiamiehille ja asianajajille käytännön ohjeet, jotka koskevat kirjelmien esittämistä sekä istuntoihin valmistautumista ja niiden kulkua.
- (2) Näissä ohjeissa toistetaan, selitetään ja täydennetään tiettyjä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen määräyksiä, ja niillä pyritään siihen, että asianajajat ja asiamiehet ottaisivat huomioon ne rajoitukset ja velvoitteet, joita yhteisöjen tuomioistuimella on toiminnassaan ja jotka koskevat erityisesti oikeudenkäyntiasiakirjojen sähköistä hallinnointia sekä sitä, että nämä asiakirjat on käännettävä ja tulkittava toisille kielille.
- (3) Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen ja kirjaajan ohjeiden mukaan kirjaajan tehtävänä on huolehtia oikeudenkäyntiasiakirjojen vastaanottamisesta, huolehtia siitä, että ne ovat työjärjestyksen mukaisia, ja avustaa yhteisöjen tuomioistuinta ja sen jaostoja erityisesti istuntojen järjestämisessä. Tehtäviään hoitaessaan kirjaaja varmistaa, että asiamiehet ja asianajajat noudattavat näitä käytännön ohjeita, ja hän pyytää tarvittaessa, että puutteelliset oikeudenkäyntiasiakirjat saatetaan näiden ohjeiden mukaisiksi tai että asiamies tai asianajaja noudattaa näitä ohjeita.
- (4) Käytännön ohjeita laadittaessa on kuultu yhteisöjen tuomioistuimessa esiintyvien jäsenvaltioiden ja toimielinten asiamiesten edustajia sekä Euroopan unionin asianajajaliittojen neuvostoa (CCBE),

1. Työjärjestyksen 37 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu jäljennös oikeudenkäyntiasiakirjan allekirjoitetusta alkuperäiskappaleesta voidaan toimittaa kirjaamoon

— telekopiolaitteella (faksinumero: (352) 43 37 66),

— sähköpostin liitteenä (sähköpostiosoite: ecj.registry@curia.eu.int).

2. Jos jäljennös toimitetaan sähköpostitse, ainoastaan allekirjoitetun alkuperäiskappaleen skannattu jäljennös hyväksytään. Työjärjestyksen 37 artiklan 6 kohdassa asetettuja edellytyksiä ei täyty pelkkä tietokonetiedosto, tiedosto, jossa on sähköinen allekirjoitus, eikä tietokoneella luotu allekirjoituksen näköiskappale.

On toivottavaa, että asiakirjat skannattaisiin 300 DPI:n piirrotarkkuudella ja että ne esitettäisiin mahdollisuuksien mukaan PDF-muodossa (kuvat ja teksti) käyttäen Acrobat- tai Readiris 7 Pro -ohjelmaa.

3. Määräajan noudattamisen osalta asiakirjan lähettäminen telekopiona tai sähköpostilla hyväksytään ainoastaan, jos allekirjoitettu alkuperäiskappale saapuu kirjaamoon viimeistään työjärjestyksen 37 artiklan 6 kohdassa asetetun määräajan kuluessa eli kymmenen päivän kuluessa telekopion tai sähköpostin saapumisesta. Allekirjoitettu alkuperäiskappale on lähetettävä viipymättä jäljennöksen lähettämisen jälkeen, eikä alkuperäiskappaleeseen saada tehdä mitään korjauksia tai muutoksia, vaikka ne olisivat vähäisiäkin. Jos allekirjoitettu alkuperäiskappale ja sitä aiemmin lähetetty jäljennös poikkeavat toisistaan, ainoastaan allekirjoitetun alkuperäiskappaleen toimittamispäivä otetaan huomioon.

4. Asianosaisen ilmoituksessa, jonka mukaan hän hyväksyy työjärjestyksen 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla sen, että tiedoksiannot toimitetaan hänelle telekopiolaitteen tai muun teknisen tiedonsiirtovälineen avulla, on oltava faksinumero ja/tai sähköpostiosoite, johon kirjaamo voi lähettää tiedoksiannot. Vastaanottajan tietokoneessa on oltava sellainen tietokoneohjelma (esim. Acrobat tai Readiris 7 Pro), joka soveltuu PDF-muodossa olevien kirjaamon tiedoksiantojen lukemiseen.

KIRJELMIEN ULKOASU

5. Kun asianosaiset ja muut asiaan osalliset toimittavat kirjelmia ja muita asiakirjoja yhteisöjen tuomioistuimeen, (*) kirjelmien ja asiakirjojen on oltava ulkoasultaan sellaisia, että niitä voidaan hallinnoida yhteisöjen tuomioistuimessa sähköisesti ja erityisesti että ne voidaan skannata ja merkit voidaan tunnistaa.

Jotta näitä tekniikoita voitaisiin käyttää, asianosaisten tulisi noudattaa seuraavia vaatimuksia:

1) Asiakirjoissa käytetään valkoista A4-paperia, jossa ei ole raitoja tms. Tekstiä on vain A4-lehden yhdellä sivulla (recto, ei siis recto verso).

2) Kirjelmän ja mahdollisten liitteiden sivut on yhdistetty toisiinsa helposti irrotettavalla tavalla (eli niitä ei ole sidottu, liimattu, nidottu tai muuten liitetty toisiinsa kiinteästi).

3) Teksti on kirjoitettu tavanomaisella kirjasintyyllillä (esim. Times New Roman, Courier tai Arial); tekstikokona on vähintään 12 kuvapistettä itse tekstissä ja alaviitteissä vähintään 10 kuvapistettä; rivivälinä on 1,5 ja marginaleina ylhäällä, alhaalla, vasemmalla ja oikealla vähintään 2,5 cm.

4) Kirjelmän sivuilla on yläoikealla numero, ja numerointi on jatkuva ja kasvava. Yhtenäinen numerointi kattaa myös kirjelmän liitteet, jotta sivut laskemalla voidaan varmistaa, että kaikki sivut ovat mukana, jos liitteet skannataan.

6. Kirjelmän ensimmäisellä sivulla tulisi olla seuraavat tiedot:

1) kirjelmän nimi (kanne, valitus, vastine, kantajan vastaus, vastaajan vastaus, väliintulohakemus, väliintulokirjelmä, väliintulokirjelmää koskevat huomautukset, erillinen

prosessiväite jne.); jos valitusasian vastineessa vaaditaan sitä, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu kokonaan tai osittain kumotaan sellaisella perusteella, jota ei ole esitetty valituskirjelmässä, tällaisen kirjelmän nimessä on täsmennettävä, että kyse on vastineesta, jolla tehdään liitännäinen valitus;

2) asian numero (C-.../...), jos kirjaamo on jo ilmoittanut sen;

3) kanneasioissa kantajan ja vastaajan nimi ja valitusasioissa tiedot valituksenalaisesta ratkaisusta ja asianosaisista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa;

4) sen asianosaisen nimi, jonka nimissä kirjelmä jätetään.

7. Jokainen kirjelmän tekstissä oleva kappale on numeroitu.

8. Kyseisen asianosaisen asianajajan tai asiamiehen allekirjoitus on kirjelmän lopussa.

TÄRKEIMPIEN KIRJELMÄTYYPPIEN RAKENNE JA SISÄLTÖ

A. Kanneasiat

Kannekirjelmä

9. Kannekirjelmässä on oltava työjärjestyksen 38 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainitut tiedot.

10. Kannekirjelmän alussa on mainittava seuraavat tiedot:

1) kantajan nimi ja kotipaikka;

2) kantajan asiamiehen tai asianajajan nimi ja se, missä ominaisuudessa hän toimii;

3) sen asianosaisen (asianosaisten) nimi, jota vastaan kanne nostetaan;

4) työjärjestyksen 38 artiklan 2 kohdassa mainitut tiedot (prosessiosoite Luxemburgissa ja/tai maininta sen hyväksymisestä, että tiedoksiannot toimitetaan telekopiolaitteella tai muulla teknisellä tiedonsiirtovälineellä).

11. Vaadittaessa tietyn säädöksen, päätöksen tai muun toimen kumoamista kannekirjelmään on liitettävä jäljennös kyseisestä toimesta, ja tämä on yksilöitävä kumoamisvaatimuksen kohteeksi.

(*) Yhteisöjen tuomioistuimen postiosoite on seuraava:
Cour de justice des Communautés européennes,
L-2925 Luxembourg.

12. Jokaisessa kannekirjelmässä olisi hyvä olla lyhennelmä kanneperusteista ja pääasiallisista perusteluista; tällaisella lyhennelmällä helpotetaan työjärjestyksen 16 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua, Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaisutavan tiedonannon laatimista kirjaamossa. Lyhennelmä ei saa olla yli kaksi sivua pitkä.

13. Kannekirjelmän alussa tai lopussa on esitettävä täsmällisesti se, mitä kantaja vaatii.

14. Kannekirjelmän johdanto-osan jälkeen on esitettävä lyhyesti riidan taustalla olevat tosiseikat.

15. Oikeudellinen argumentointi on jäseneltävä kanneperusteiden mukaisesti niin, että kunkin kanneperusteen osalta esitetään omat perustelut. Yleensä on hyödyllistä, jos tosiseikkoja koskevan osan jälkeen esitetään lyhyt luettelomainen tiivistelmä kanneperusteista.

Vastine

16. Vastineessa on oltava työjärjestyksen 40 artiklan 1 kohdassa mainitut tiedot.

17. Vastineen alussa on mainittava asian numeron ja kantajan nimen lisäksi seuraavat tiedot:

- 1) vastaajan nimi ja kotipaikka;
- 2) vastaajan asianajajan tai asiamiehen nimi ja se, missä ominaisuudessa hän toimii;
- 3) prosessiosoite Luxemburgissa ja/tai maininta sen hyväksymisestä, että tiedoksiannot toimitetaan telekopiolaitteella tai muulla teknisellä tiedonsiirtovälineellä (työjärjestyksen 40 artiklan 1 kohdan toinen alakohta).

18. Vastaajan vaatimukset on ilmaistava täsmällisesti vastineen alussa tai lopussa.

19. Oikeudellinen argumentointi on mahdollisuuksien mukaan jäseneltävä esitettävien perusteiden mukaisesti niin, että kunkin perusteen osalta esitetään omat perustelut.

20. Asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeussääntöjä ei toisteta vastineessa, ellei sitten vastaaja kiistä sitä, miten ne on esitetty kanteessa, tai halua esittää niiden osalta täsmennyksiä. Jos vastapuolen käsitys tosiseikoista riitautetaan, tämä on tehtävä nimenomaisesti ja riitautetut tosiseikat on mainittava täsmällisesti.

Kantajan ja vastaajan vastuskirjelmät

21. Vastuskirjelmissä ei saada toistaa asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeussääntöjä, ellei sitten kyse ole siitä, että riitau-

tetaan se, miten ne on esitetty kanteessa tai vastineessa, tai että poikkeuksellisesti niiden täsmentäminen on tarpeen. Tällainen riitauttaminen on tehtävä nimenomaisesti, ja on ilmoitettava täsmällisesti, mistä tosiseikasta tai oikeussäännöstä on kyse.

Väliintulokirjelmä

22. Väliintulokirjelmässä saadaan esittää ja kehitellä vain argumentteja, jotka ovat uusia niihin verrattuna, jotka se asianosainen, jonka tueksi väliintulo tehdään, on esittänyt. Muiden argumenttien osalta pelkkä viittaus niihin riittää.

Väliintulokirjelmässä ei saada toistaa asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeussääntöjä, ellei sitten kyse ole siitä, että riitautetaan se, miten ne on esitetty varsinaisten asianosaisten kirjelmissä, tai että poikkeuksellisesti niiden täsmentäminen on tarpeen. Tällainen riitauttaminen on tehtävä nimenomaisesti, ja on ilmoitettava täsmällisesti, mistä tosiseikasta tai oikeussäännöstä on kyse.

B. Muutoksenhaku yhteisöjen tuomioistuimeen

Valituskirjelmä

23. Valituskirjelmässä on oltava työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdassa mainitut tiedot.

24. Valituskirjelmän alussa on mainittava seuraavat tiedot:

- 1) valittajan nimi ja kotipaikka;
- 2) valittajan asiamiehen tai asianajajan nimi ja se, missä ominaisuudessa hän toimii;
- 3) tiedot valituksen kohteena olevasta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisusta (ratkaisulaji eli tuomio tai määräys, ratkaisukokoonpano, julistamispäivä ja asian numero) sekä asianosaisista kyseisessä tuomioistuimessa;
- 4) päivä, jolloin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu on annettu valittajalle tiedoksi;
- 5) prosessiosoite Luxemburgissa ja/tai maininta sen hyväksymisestä, että tiedoksiannot toimitetaan telekopiolaitteella tai muulla teknisellä tiedonsiirtovälineellä.

25. Valituskirjelmään on liitettävä jäljennös valituksen kohteena olevasta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisusta.

26. Jokaisessa valituskirjelmässä olisi hyvä olla lyhennelmä valitusperusteista ja pääasiallisista perusteluista; tällaisella lyhennelmällä helpotetaan työjärjestyksen 16 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua, *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavan tiedonannon laatimista kirjaamossa. Lyhennelmä ei saa olla yli kaksi sivua pitkä.
27. Valituskirjelmän alussa tai lopussa on esitettävä täsmällisesti se, mitä valittaja vaatii (työjärjestyksen 113 artiklan 1 kohta).
28. Yleensä ei ole tarpeen kuvailla asian taustaa ja valituksen kohdetta, vaan on riittävää, että tältä osin viitataan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisuun.
29. Oikeudellinen argumentointi on jäseneltävä valitusperusteiden mukaisesti niin, että kunkin valitusperusteen alla on omat perustelut, joissa eritellään erityisesti se, mihin oikeudellisiin virheisiin vedotaan. On hyödyllistä, jos valituskirjelmässä esitetään lyhyt luettelomainen tiivistelmä valitusperusteista.

Vastine valitusasiassa

30. Vastineessa on oltava työjärjestyksen 115 artiklan 1 kohdassa mainitut tiedot.
31. Vastineen alussa on mainittava asian numeron ja valittajan nimen lisäksi seuraavat tiedot:
- 1) vastineen esittäjän nimi ja kotipaikka;
 - 2) tämän asianosaisen asiamiehen tai asianajajan nimi ja se, missä ominaisuudessa hän toimii;
 - 3) päivä, jona valitus on annettu tiedoksi kyseiselle asianosaiselle;
 - 4) ilmoitus prosessiosoitteesta Luxemburgissa ja/tai maininta sen hyväksymisestä, että tiedoksiannot toimitetaan teknisellä tiedonsiirtovälineellä.
32. Vastineen esittäjän vaatimukset on ilmaistava täsmällisesti vastineen alussa tai lopussa.
33. Jos vastineessa vaaditaan sitä, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu kokonaan tai osittain kumotaan sellaisella perusteella, jota ei ole esitetty valituskirjelmässä, tällaisen vastineen nimessä on täsmennettävä tämä seikka (Vastine, jolla tehdään liitännäinen valitus).
34. Oikeudellinen argumentointi on mahdollisuuksien mukaan jäseneltävä niin, että valittajan kulloisenkin valitusperusteen osalta esitetään omat perustelut ja/tai tilanteen mukaan liitännäisen valituksen jokainen valitusperuste perustellaan erikseen.
35. Koska asiaan liittyvät tosiseikat ja oikeussäännöt on jo esitetty valituksenalaisessa tuomiossa, niitä ei toisteta vastineessa, ellei kyse ole siitä aivan poikkeuksellisesta tilanteesta, että halutaan riitauttaa se, miten ne on esitetty valituskirjelmässä, tai että niitä on syytä täsmentää. Tällainen riitauttaminen on tehtävä nimenomaisesti ja on ilmoitettava täsmällisesti, mistä tosiseikasta tai oikeussäännöstä on kyse.

Vastauskirjelmät

36. Vastauskirjelmissä ei yleensä enää toisteta asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeussääntöjä. Niiden riitauttaminen on tehtävä nimenomaisesti ja on ilmoitettava täsmällisesti, mistä tosiseikasta tai oikeussäännöstä on kyse.

Väliintulokirjelmä

37. Väliintulokirjelmässä saadaan esittää ja kehitellä vain argumentteja, jotka ovat uusia niihin verrattuna, jotka se asianosainen, jonka tueksi väliintulo tehdään, on esittänyt. Muiden argumenttien osalta pelkkä viittaus niihin riittää.

Väliintulokirjelmässä ei saada toistaa asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeussääntöjä, ellei sitten kyse ole siitä, että riitautetaan se, miten ne on esitetty varsinaisten asianosaisten kirjelmässä, tai että poikkeuksellisesti niiden täsmentäminen on tarpeen. Tällainen riitauttaminen on tehtävä nimenomaisesti ja on ilmoitettava täsmällisesti, mistä tosiseikasta tai oikeussäännöstä on kyse.

KIRJELMIEN LIITTEIDEN ESITTÄMINEN

38. Yhteisöjen tuomioistuimen tutkittavaksi saatettava oikeudellinen argumentaatio on esitettävä itse kirjelmässä eikä sen liitteissä.
39. Kirjelmään on otettava liitteeksi vain sellaiset asiakirjat, jotka mainitaan itse kirjelmän tekstissä ja jotka ovat tarpeen kirjelmän sisällön oikeaksi osoittamiseksi tai havainnollistamiseksi.
40. Liitteet hyväksytään vain, jos niistä esitetään samalla liiteluettelo (työjärjestyksen 37 artiklan 4 kohta). Liiteluettelossa on oltava jokaisen liitteenä olevan asiakirjan osalta seuraavat tiedot:
- 1) liitteen numero;
 - 2) lyhyt kuvaus liitteestä ja tieto liitteen lajista tai luonteesta (esim. "kirje" ja tieto sen päiväyksestä, laatijasta, vastaanottajasta ja sivujen lukumäärästä);

3) tieto kirjelmän siitä sivusta ja kappaleen numerosta, jossa kirjelmän liitteenä oleva asiakirja on mainittu ja joka oikeuttaa asiakirjan esittämisen liitteenä.

41. Jos yhteisöjen tuomioistuimen työskentelyn helpottamiseksi kirjelmän liitteenä halutaan toimittaa myös jäljennöksiä tuomioistuinratkaisusta, otteita oikeuskirjallisuudesta tai säädöksiä, nämä on erotettava muista liitteistä.

42. Viitattaessa tiettyyn yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyyn liiteasiakirjaan ilmoitetaan aina kyseisen liitteen numero liiteluettelossa ja tieto siitä kirjelmästä, johon kyseinen liite kuuluu. Jos kyse on valitusasiasta ja kyseinen asiakirja on jo aiemmin toimitettu yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, on myös syytä mainita, miten kyseinen asiakirja oli yksilöity käsiteltävässä asiassa kyseisessä tuomioistuimessa.

KIRJELMIEN LAATIMINEN JA PITUUS

43. Asian käsittelyn jouduttamiseksi kirjelmän laatijan on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

— kirjelmä on asian käsittelyn perustana, ja käsittelyn helpottamiseksi kirjelmän on oltava jäsennelty, tiivis ja vailla tarpeetonta toistoa,

— kirjelmät pääsääntöisesti käännetään vieraalle kielelle, ja jotta käännöstyötä helpotettaisiin ja käännöksistä tulisi mahdollisimman tarkkoja, on suositeltavaa, että virkeraikenne on yksinkertainen ja sanasto on helppoa ja täsmällistä,

— käännöstyöhön tarvittava aika ja asian käsittelyn kesto ovat suorassa suhteessa jätettyjen kirjelmien pituuteen; mitä lyhyempiä kirjelmät ovat, sitä nopeammin asia ratkaistaan.

44. Yhteisöjen tuomioistuimen kokemusten mukaan poikkeustapauksia lukuun ottamatta sopiva kirjelmän pituus on 10–15 sivua, ja kantajan ja vastaajan vastaukset sekä vastine valitusasiassa voivat olla vain 5–10 sivua pitkiä.

PYYNTÖ ASIAN RATKAISEMISESTA NOPEUTETUSSA MENETTELYSSÄ

45. Asianosaisen, joka pyytää erillisellä asiakirjalla työjärjestyksen 62 a artiklan mukaisesti, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisisi asian nopeutetussa menettelyssä, on lyhyesti perusteltava, miksi asia on erityisen kiireellinen. Poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta tällainen pyyntö ei saa olla yli 5 sivua pitkä.

46. Koska nopeutettu menettely on pääpiirteiltään suullinen, nopeutettua menettelyä pyytävän asianosaisen on esitettävä

varsinaisessa kirjelmässään ainoastaan yhteenveto perusteistaan. Poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta tällainen kirjelmä ei saa olla yli 10 sivua pitkä.

PYYNNÖT, JOTKA KOSKEVAT VALITTAJAN VASTAUSKIRJELMÄN ESITTÄMISTÄ

47. Presidentti voi pyynnöstä antaa valittajalle luvan vastauskirjelmän esittämiseen, jos tämä on tarpeen valittajan puolustautumisen kannalta taikka valituksen ratkaisemiseksi.

Tällainen pyyntö ei saa poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta olla yli 2–3 sivua pitkä, ja siinä on ainoastaan lyhyesti esitettävä ne erityiset syyt, joiden vuoksi valittajan mukaan vastauskirjelmän esittäminen on tarpeellista. Pyyntö on oltava itsessään ymmärrettävä eli sellainen, ettei valitukseen tai vastineeseen ole tarpeen viitata.

PYYNNÖT, JOTKA KOSKEVAT SUULLISEN PÄÄKÄSITTELYN JÄRJESTÄMISTÄ

48. Yhteisöjen tuomioistuin voi päättää, että suullista pääkäsitelyä ei järjestetä, jos kukaan asianosaisista ei ole pyytänyt tällaisen istunnon järjestämistä (työjärjestyksen 44 a ja 120 artikla). Käytännössä suullinen pääkäsitely järjestetään vain harvoin, jollei tällaista pyyntöä ole esitetty.

Pyynnössä on tuotava esiin se, miksi asianomainen haluaa tulla kuulluksi. Näissä perusteluissa on esitettävä konkreettiset syyt sille, miksi suullinen pääkäsitely on tämän asianosaisen kannalta hyödyllinen, ja siinä on yksilöitävä ne asian tai argumentaation osat, jotka asianosaisen mukaan kaipaavat lisäperusteluita tai jotka asianosainen haluaa riitauttaa niin, että tämä voidaan tehdä vain tällaisessa istunnossa. Ei ole riittävää, että pyynnössä viitataan vain yleisluonteisesti asian tai ratkaistavana olevien kysymysten tärkeyteen.

SUULLISEN PÄÄKÄSITTELYN VALMISTELU JA KULKU

49. Ennen istunnon aloittamista asianmiehet tai asianajajat kutsutaan kyseisen ratkaisukokoonpanon eteen neuvotteluun, jotta istuntoa voidaan lyhyesti valmistella. Esittelevä tuomari ja julkisasiamies voivat tässä yhteydessä täsmentää ne kysymykset, joista he haluavat lisäperusteluita istuntokäsittelyssä.

50. Asianosaisen suullinen esitys saa kestää enintään 30 minuuttia, kun kyse on täysistuntokokoonpanosta, suuresta jaostosta ja viiden tuomarin jaostosta ja enintään 15 minuuttia kolmen tuomarin jaostossa. Väliintulijan suullinen esitys saa kuitenkin kestää enintään 15 minuuttia ratkaisukokoonpanosta riippumatta.

Puheaikaa voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti pidentää sellaisen pyynnön perusteella, jossa on tätä koskevat yksityiskohtaiset perustelut. Pyyntö on esitettävä asianomaisen ratkaisukokoonpanon puheenjohtajalle. Tällainen pyyntö on toimitettava yhteisöjen tuomioistuimeen niin pian kuin mahdollista ja viimeistään kaksi viikkoa kyseistä istuntopäivää, jotta se voitaisiin ottaa huomioon.

Suullista pääkäsittelyä koskevassa kutsussa asiamiehiä ja asianajajia kehoitetaan ilmoittamaan kirjaamoon, kuinka kauan heidän suullinen esityksensä todennäköisesti kestää. Tällaisia tietoja käytetään yhteisöjen tuomioistuimen ja sen jaostojen töiden suunnitteluun, eikä ilmoitettua aikaa ole lupa ylittää.

51. Asiaa käsittelevät tuomarit ja julkisasiamies tuntevat jo kirjelmien perusteella hyvin asian, sen kohteen sekä asianosaisten esittämät perusteet ja perustelut. Suullisen pääkäsittelyn tarkoituksena ei ole se, että asianosainen esittää uudelleen aikaisemmin jo esittämänsä, vaan tarkoituksena on se, että asiamies tai asianajaja tuo esiin erityisen tärkeinä pitämänsä kysymykset eli erityisesti ne kysymykset, jotka hän on mahdollisesti maininnut suullisen pääkäsittelyn järjestämistä koskevassa pyynnössä (ks. edellä 48 kohta). Kirjelmissä esitettyjen perustelujen toistamista on vältettävä; riittävää on, että istunokäsittelyssä viitataan tarvittaessa näihin kirjelmiin.

On suositeltavaa, että suullinen esitys aloitetaan mainitsemalla, missä järjestyksessä esitys etenee.

52. Ratkaisukokoonpanoon kuuluvat tuomarit seuraavat suullista pääkäsittelyä useimmiten simultaanitulkkauksen avulla. Jotta tulkkaus olisi mahdollista, on syytä puhua luonnollista vauhtia eikä liian nopeasti, käyttää lyhyitä virkkeitä ja yksinkertaisia virkerakenteita.

Asiamiehen tai asianajajan ei tulisi pelkästään lukea etukäteen laadittua tekstiä, vaan parempi menetelmä on se, että asia esitetään hyvin jäsenneilyjen muistiinpanojen perusteella. Jos kuitenkin asianosaisen suullinen esitys laaditaan kirjallisesti, tekstin laadinnassa tulisi ottaa huomioon se, että teksti täytyy esittää suullisesti, minkä vuoksi tekstin täytyy olla mahdollisimman pitkälti suullista esitystä muistuttava. Tulkkauksen helpottamiseksi asiamiehiä ja asianajajia kehoitetaan toimittamaan suullisen esityksen mahdollinen teksti tai suullista esitystä varten laaditut kirjalliset muistiinpanot telekopiolaitteella etukäteen yhteisöjen tuomioistuimen tulkkausosastolle (faksinumero: (352) 4303 3697).

Annettu Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 2004.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 10 päivänä joulukuuta 2003,
valtioneustusta, jonka Ranska on toteuttanut France 2:n ja France 3:n hyväksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4497)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/838/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamisasetuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaan kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa⁽¹⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I. MENETTELY

- (1) Ranskalainen televisiokanava Télévision Française 1 SA, jäljempänä 'TF1', teki 10 päivänä maaliskuuta 1993 kantelun komissiolle julkisten kanavien France 2:n ja France 3:n rahoitusta ja sen käyttämistä koskevista tavoista⁽²⁾. Kantelussa todetaan, että perustamissopimuksen 81 artiklaa, 86 artiklan 1 kohtaa ja 87 artiklaa on rikottu.
- (2) TF1 katsoo perustamissopimuksen 81 artiklan osalta, että France 2 ja France 3 ovat toteuttaneet tiettyjä yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joilla on pyritty ja päästy kilpailun rajoittamiseen. Perustamissopimuksen 86 artiklan osalta TF1 väittää, että Ranskan valtio ylläpitää toimenpiteitä, jotka ovat ristiriidassa julkisten yritysten ja yksityisten yritysten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa, sekä toimenpiteitä, jotka edellyttävät kilpailua rajoittavia sopimuksia tai joilla edistetään niitä. Perustamissopimuksen 87 artiklan osalta TF1 toteaa, että televisiolupamaksut, pääoma- ja muut tuet sekä alijäämäluvat, joita France 2 ja France 3 saivat 90-luvun alussa, ovat valtiontukea. Lisäksi TF1 pitää valtiontukea vastaavana toimenpiteenä sitä, ettei Ranskan audiovisuaalialan korkein neuvosto (Conseil supérieur de l'audiovisuel), jäljempänä 'CSA', pysty määräämään sakkoja julkisille kanaville. TF1 katsoo, että kyseisten valtiontukien ansiosta julkisten kanavien ei ole tarvinnut välittää kaupallisesta kannattavuudesta: se on tarjonnut toisia enemmän televisiointi-oikeuksista sekä tutustumishintoja ja erittäin alhaisia hintoja mainoksista tai sponsoroinnista.

⁽¹⁾ EYVL C 340, 27.11.1999, s. 57.

⁽²⁾ Tässä päätöksessä käytetään selkeyden vuoksi ainoastaan nimiä "France 2" ja "France 3", jotka otettiin syyskuussa 1992 käyttöön entisten nimien "Antenne 2" ja "France Régions 3" tilalle.

- (3) Komissio pyysi 16 päivänä heinäkuuta 1993 tietoja TF1:ltä, joka vastasi 30 päivänä syyskuuta 1993 päivätyllä kirjeellä. Tietopyyntö osoitettiin 12 päivänä elokuuta 1993 Ranskan viranomaisille, jotka vastasivat 9 päivänä joulukuuta 1993 päivätyllä kirjeellä.
- (4) TF1 osoitti 17 päivänä maaliskuuta 1994 komissiolle kirjeen kantelun pääkohdista.
- (5) TF1 toimitti lisätietoja 23 päivänä syyskuuta 1994 päivätyllä kirjeellä ja 12 päivänä joulukuuta 1994 päivätyllä asiakirjalla. Samoihin aikoihin komission ja TF1:n edustajat pitivät useita kokouksia.
- (6) TF1 ilmaisi 9 päivänä kesäkuuta 1995 päivätysssä kirjeessä huolestumisensa kantelun käsittelystä. Komissio vastasi 5 päivänä heinäkuuta 1995 päivätysssä kirjeessä, että tutkimus, jonka se oli tilannut julkisen televisiölähetystoiminnan rahoituksen problematiikasta kaikissa jäsenvaltioissa, ei ollut vielä valmistunut.
- (7) TF1 vaati 3 päivänä lokakuuta 1995 päivätyllä kirjeellä komissiota toimimaan. Komissio ilmoitti 11 päivänä joulukuuta 1995 päivätyllä kirjeellä valittajalle, että se oli pyytänyt lisätietoja Ranskan viranomaisilta 21 päivänä marraskuuta 1995 päivätyllä kirjeellä. TF1 antoi lisätietoja 27 päivänä marraskuuta 1995 päivätysssä asiakirjassa.
- (8) TF1 nosti 2 päivänä helmikuuta 1996 laiminlyöntikanteen komissiota vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- (9) Ranskan viranomaiset vastasivat 16 päivänä helmikuuta 1996 päivätyllä kirjeellä niille 21 päivänä marraskuuta 1995 osoitettuun tietopyyntöön. Komissio osoitti 22 päivänä helmikuuta, 28 päivänä kesäkuuta, 4 päivänä ja 18 päivänä lokakuuta 1996 uusia tietopyyntöjä Ranskan viranomaisille. Nämä vastasivat 21 päivänä ja 28 päivänä maaliskuuta, 12 päivänä huhtikuuta, 18 päivänä heinäkuuta ja 20 päivänä joulukuuta 1996 päivätyillä kirjeillä ja fakseilla.
- (10) TF1 täydensi alkuperäistä kanteluaan komissiolle lähettämässään, 10 päivänä maaliskuuta 1997 päivätysssä kirjeessään.
- (11) Komissio katsoi TF1:lle 15 päivänä toukokuuta 1997 osoittamassaan kirjeessä, ettei millään Ranskan valtion toteuttamalla toimenpiteellä oltu rikottu perustamissopimuksen 86 artiklaa yhdessä 81 ja 82 artiklan kanssa.
- (12) Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle lisätietoja 21 päivänä lokakuuta 1997 päivätyllä kirjeellä.
- (13) Komissio ja TF1 pitivät kokouksen 10 päivänä heinäkuuta 1998.
- (14) Komissio hylkäsi 2 päivänä helmikuuta 1999 tehdyllä päätöksellä TF1:n kantelussa esitetyt kanneperusteet, jotka perustuivat perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaan.
- (15) Komissio osoitti 26 päivänä helmikuuta 1999 tietojen antamista koskevan välipäätöksen Ranskan viranomaisille, jotka vastasivat 29 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä.
- (16) Amsterdamin sopimuksen tultua voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999 perustamissopimuksen liitteeksi lisättiin jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta laadittu pöytäkirja, jäljempänä 'pöytäkirja'.

- (17) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tuomitsi komission 3 päivänä kesäkuuta 1999 laiminlyönnistä todettuaan, että komissio ei ollut tehnyt päätöstä TF1:n kantelun valtioneutukia koskevasta osasta⁽³⁾.
- (18) Komissio ilmoitti 27 päivänä syyskuuta 1999 Ranskalle päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely France 2:n ja France 3:n saamien investointitukien sekä France 2:n vuosina 1988–1994 saamien pääomatukien osalta.
- (19) Menettelyn aloittamisesta tehty komission päätös julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽⁴⁾. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisistä toimenpiteistä.
- (20) Ranskan viranomaiset ja komission edustajat pitivät kokouksen 19 päivänä marraskuuta 1999. Ranskan viranomaiset esittivät huomautuksensa 10 päivänä joulukuuta 1999 päivätyssä kirjeessä. Euroopan kaupallisten tv-yhtiöiden yhteenliittymä (Association des Télévisions Commerciales Européennes), jäljempänä 'ACT', esitti huomautuksensa komissiolle 1 päivänä helmikuuta 2000. Ranskan viranomaiset vastasivat niihin 15 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyssä kirjeessä.
- (21) Komission ja TF1:n edustajat pitivät kokouksen 10 päivänä helmikuuta 2000. Komission, Ranskan viranomaisten ja Ranskan television edustajat kokoontuivat 6 päivänä huhtikuuta ja 2 päivänä lokakuuta 2000.
- (22) Marraskuun 15 päivänä 2001 julkaistiin komission tiedonanto valtioneutukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan⁽⁵⁾, jäljempänä 'tiedonanto'. Siinä määritellään ne periaatteet, joita komission on tarkoitus noudattaa tarkastellessaan julkisille televisioyhtiöille myönnettävää julkista rahoitusta koskevia toimenpiteitä.
- (23) Komissio pyysi Ranskan viranomaisilta uusia tietoja 29 päivänä heinäkuuta, 18 päivänä lokakuuta ja 16 päivänä joulukuuta 2002 sekä 21 päivänä tammikuuta, 20 päivänä maaliskuuta ja 15 päivänä huhtikuuta 2003 päivätyissä kirjeissä. Ranskan viranomaiset vastasivat 19 päivänä elokuuta 2002 sekä 2 päivänä tammikuuta, 11 päivänä helmikuuta, 12 päivänä helmikuuta, 19 päivänä toukokuuta, 26 päivänä elokuuta ja 7 päivänä marraskuuta 2003 päivätyissä kirjeissä.
- (24) Komission sekä Ranskan viranomaisten ja Ranskan television edustajat pitivät kokouksia 20 päivänä marraskuuta 2002 ja 11 päivänä kesäkuuta 2003. Komission ja TF1:n edustajat kokoontuivat 14 päivänä huhtikuuta 2003.
- (25) Tässä päätöksessä käsitellään ainoastaan menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä tarkasteltuja rahoitustoimenpiteitä, nimittäin France 2:n ja France 3:n saamia investointitukia sekä France 2:n vuosina 1988–1994 saamia pääomatukia. Tämä päätös ei koske 30 päivänä heinäkuuta 1949 annetulla Ranskan lailla nro 49-1032 käyttöön otettua televisiolutupamaksua, koska sitä ei käsitelty menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä.
- (26) Jotta komissio saisi kuitenkin kokonaiskuvan Ranskan valtion ja julkisten kanavien France 2:n ja France 3:n välisistä rahoitussuhteista tämän päätöksen kattamalla ajanjaksolla, sen on otettava huomioon investointi- ja pääomatukien lisäksi myös televisiolutupamaksut. Tämän johdosta komissio viittaa tässä päätöksessä televisiolutupamaksuun siltä osin kuin se on tarpeen johdanto-osan 25 kappaleessa tarkoitettujen rahoitustoimien analyysin kannalta.

⁽³⁾ Asiassa T-17/96, TF1 vastaan komissio, 3 päivänä kesäkuuta 1999 annettu tuomio, Kok. s. II-1757.

⁽⁴⁾ Ks. alaviite 1.

⁽⁵⁾ EYVL C 320, 15.11.2001, s. 5.

II. YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS ASIANOMAISISTA TOIMENPITEISTÄ

- (27) France 2:n ja France 3:n rahoitus koostuu sekä televisiolupamaksuista että mainoksista ja sponsoinnista saatavista tuloista. Ranskan valtion omistamien kanavien julkinen rahoitus koostuu yleensä televisiolupamaksuista. Kuitenkin vuosina 1988–1994 France 2 ja France 3 saivat lisäksi investointitukia sekä France 2 pääomatukia.

A. Investointi- ja muut tuet

- (28) Vuosina 1988–1994 France 2 ja France 3 saivat valtiolta investointi- ja muita tukia taulukoissa 1 ja 2 esitetyn mukaisesti.

TAULUKKO 1

France 2:n saamat tuet

(miljoonaa Ranskan frangia) (*)

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Investointituet	130	136	—	178,3	195	139	—
Muut tuet	—	—	0,74	86,52	—	—	21
Tuet yhteensä	130	136	0,74	264,82	195	139	21

(*) Eroavaisuudet, joita joissakin kyseisten taulukkojen luvuissa on verrattuna muodollisen tarkastelumenettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä esitettyihin lukuihin, johtuvat Ranskan viranomaisten menettelyn aikana toimittamista tiedoista.

TAULUKKO 2

France 3:n saamat tuet

(miljoonaa Ranskan frangia) (*)

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Investointituet	50	100	40	80	145	159	—
Muut tuet	—	—	—	—	—	4,5	—
Tuet yhteensä	50	100	40	80	145	163,5	—

(*) Eroavaisuudet, joita joissakin kyseisten taulukkojen luvuissa on verrattuna muodollisen tarkastelumenettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä esitettyihin lukuihin, johtuvat Ranskan viranomaisten menettelyn aikana toimittamista tiedoista.

B. Pääomatuet

- (29) France 2 sai tarkastelujaksolla myös kolme pääomatukea. Ranskan valtio myönsi 500 miljoonan Ranskan frangin suuruisen ensimmäisen pääomatuen vuonna 1991, 55 miljoonan Ranskan frangin suuruisen toisen pääomatuen vuonna 1993 ja 355 miljoonan Ranskan frangin suuruisen kolmannen pääomatuen vuonna 1994.

- (30) Asiaa tarkastettaessa kävi ilmi, että kanavat France 2 ja France 3 eivät saaneet televisiolupamaksuja lukuun ottamatta muuta julkista rahoitusta toimintaansa.

III. ASIANOMAISEN KOLMANNEN OSAPUOLEN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (31) Komissio vastaanotti muodollisessa tutkintamenettelyssä 1 päivänä helmikuuta 2000 päivätyssä kirjeessä huomiot ACT:ltä, joka edustaa valtaosaa kaupallisista televisioyhtiöistä yhteisössä.

- (32) ACT arvioi alustavasti, että yksityisille kanaville TF1, M6 ja Canal + on asetettu julkisen palvelun velvoitteita ilman, että valtio olisi myöntänyt niille rahoitusta, ja että tämän johdosta France 2:n ja France 3:n julkisen palvelun velvoitteet eivät mitenkään oikeuta niiden julkista rahoitusta. Se pahoittelee, ettei tiettyjä tietoja, kuten julkisista palvelutehtävistä julkisille kanaville koituvia lisäkustannuksia tai kanavaudistussuunnitelman sisältöä, esitetä muodollisesta tutkintamenettelystä tehdyssä päätöksessä. ACT vahvistaa kuitenkin komission analyysin kyseisten tukien vaikutuksesta kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (33) ACT vahvistaa, että televisiolupamaksut ovat olleet valtiontukea siitä lähtien, kun audiovisuaaliala vapautettiin, ja että kyseessä on uusi tuki, koska televisiolupamaksut maksetaan kanaville joka vuosi. ACT tekee tästä sen päätelmän, että komission olisi pitänyt sisällyttää televisiolupamaksut muodollisen tutkintamenettelyyn soveltamisalaa. Se arvioi lisäksi, että televisiolupamaksuja ei voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvina perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan eikä 86 artiklan 2 kohdan perusteella. France 2:n ja France 3:n julkinen rahoitus vaikuttaa sen mielestä perusteettomalta, koska yksityisillä kanavilla on samankaltaisia julkisen palvelun velvoitteita kuin julkisilla kanavilla, mutta yksityiset kanavat eivät saa vastaavaa rahoitustukea valtioilta.
- (34) ACT arvioi, että asianomaiset investointi- ja pääomatuet eivät liity tiettyyn kulttuurihankkeeseen, eikä niitä siis voida perustella perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdalla. Se katsoo lisäksi, että ne ovat toimintatukia ja että yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevaa poikkeuslupaa ei voida soveltaa tähän tapaukseen, koska Ranskan viranomaiset eivät ole antaneet komissiolle tiedoksi kanavaudistussuunnitelmaa.
- (35) ACT palautti mieliin menetelmät, joita komission on noudatettava valtiontuen arvioimiseksi perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan nojalla. Se katsoo, että tässä erityistapauksessa tarkastellut investointi- ja pääomatuet eivät täytä mainitussa artiklassa määrättyjä arviointiperusteita, koska kyseessä ovat poikkeukselliset, väliaikaiset tuet, joita ei ole maksettu julkisen palvelun lisätehtävien rahoittamiseksi.
- (36) ACT pyytää siis komissiota tekemään lopullisen kielteisen päätöksen France 2:lle ja France 3:lle maksetuista investointituista ja France 2:lle maksetuista pääomatuista, aloittamaan muodollisen tutkintamenettelyn televisiolupamaksusta sekä antamaan ACT:lle laajempia tietoja kyseisten kahden kanavan julkisen palvelun velvoitteista ja niiden rakenneuudistussuunnitelman sisällöstä.

IV. RANSKAN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

A. Muodollisen tutkintamenettelyn aloittaminen

- (37) Ranskan viranomaiset esittivät huomautuksensa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta 10 päivänä joulukuuta 1999 päivytyssä kirjeessä. Ne totesivat, että niiden 20 päivänä joulukuuta 1996 ja 29 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyt kirjeet ovat osa kyseisiä huomautuksia. Kyseisissä kahdessa kirjeessä käsiteltyä kehitystä tarkastellaan jäljempänä ainoastaan siltä osin kuin se ei käy ilmi jo 10 päivänä joulukuuta 1999 päivätyistä kirjeistä.
- (38) Ranskan viranomaiset käsittelevät ensin audiovisuaalialan vapauttamisen seurauksia. Niiden mielestä TF1:n yksityistäminen heikensi France 2:n taloudellista tasapainoa huomattavasti ja odottamattomasti, koska vuodesta 1987 alkaen TF1:n mainostulot lisääntyivät merkittävästi, kun taas France 2:n mainostulojen kasvu kääntyi laskuun. Ranskan viranomaiset selittävät kyseisen kehityksen kahdella eri tekijällä. Toinen niistä on se, että TF1:n ohjelmavalikoima suunnattiin kaupallisista syistä mainostajia eniten kiinnostavaan katsojakuntaan eli ”alle 50-vuotiaisiin kotirouviin”, kun taas julkiset toimijat pyrkivät laajaan ja koostumukseltaan monipuoliseen katsojakuntaan. Toinen selittävä tekijä on se, että säännösten ja määräysten nojalla julkisilla toimijoilla on vähäisemmät mahdollisuudet mainostulojen suhteen kuin yksityisillä toimijoilla.

- (39) Ohjelmien osto- ja tuotantokustannukset kärsivät tuntuvasta inflaatiosta. Koska toimijoiden määrä kaksinkertaistui neljässä vuodessa, kilpailu voimistui ohjelmamarkkinoilla, ja uudet toimijat toivat markkinoille lisävaroja. Tämän tuloksena ohjelmakustannukset nousivat ohjelmalajista riippumatta. Inflaation kompensoimiseksi kyseiset kaksi julkista kanavaa hyödynsivät ohjelmavarastoaan. Koska ohjelmien rahoitus väheni ja niiden formaattia uudistettiin harvemmin, ne menettivät katsojakuntansa, minkä johdosta myös France 2:n katsojakunta väheni huomattavasti ja samalla mainostulot vähenivät. Mainosvarojen vähentyminen ja kustannusten nouseminen heikensivät siis kyseisten kahden julkisen kanavan rahoitusta.
- (40) Ranskan viranomaiset vahvistavat, että valtion oli pakko puuttua asiaan varmistaakseen julkisten kanavien jatkuvuuden ja niiden julkisten palvelujen tarkoitukset ja mahdollistaakseen siten moniarvoisuuden säilymisen. Kyseiset julkisen palvelun tehtävät ilmenevät yleisenä laatuvelvoitteena ja erityisenä ohjelmasuunnitteluna. Ne perustuvat käsitykseen siitä, että tiedonsaannin moniarvoisuus, ohjelmien monipuolisuus sekä audiovisuaali- ja elokuva-alan luovan työn monipuolinen tukeminen edellyttävät yleisiä tehtäviä palvelevien ja riittävän laajaa yleisöä kiinnostavien julkisten kanavien olemassaoloa. Näiden tarkoitusten täyttäminen merkitsee julkisille kanaville sekä lisäkustannuksia että vähäisempiä mainostuloja. Niiden taloudellinen tilanne heikkeni vuosina 1988–1994 niin paljon, että se vaaransi niiden olemassaolon ja samalla niiden julkisen palvelun tehtävien täyttämisen. Valtion oli siis pakko antaa niille investointi- ja pääomatukia. Televisiolupamaksujen kasvu ei pystynyt tasapainottamaan ohjelmakustannusten nopeaa kasvua ja pysähdyttämään kanavien talouden romahdamista. Ranskan viranomaiset pitävät France 2:n ja France 3:n saamaa valtiontukea yhteismarkkinoille soveltuvana sekä perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan että vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen⁽⁶⁾ nojalla.
- (41) Ranskan viranomaiset perustelevat France 2:lle ja France 3:lle myönnettyjä investointitukia tarpeella auttaa kanavia kestämään ohjelmakustannuksien kasvun. Konsulttitoimisto Coopers & Lybrandin toteuttaman tarkastuksen johdosta molemmat julkiset kanavat laativat heinäkuussa 1991 strategia-suunnitelman, joka sisälsi sekä kummankin kanavan osalta sisäisen uudelleenjärjestelyhankkeen ja sosiaalisuunnitelman, joiden tarkoituksena oli luoda säästöjä, että strategian, jolla vastataan paremmin katsojien odotuksiin ja vahvistetaan niiden erityisluonne julkisina kanavina. Ranskan valtio osallistui strategiasuunnitelman toteuttamiseen edellä mainittuina investointitukina annetulla lisärahoituksella ja France 2:lle myönnettyllä pääomatuella sen taseen rakenteen kohentamiseksi. Ensimmäisen, 500 miljoonan Ranskan frangin suuruisen tuen osoittauduttua riittämättömäksi Ranskan valtio päätti myöntää France 2:lle kaksi uutta pääomatukea vuosina 1993 ja 1994, joista jälkimmäinen annettiin konsulttitoimisto Coopers & Lybrandin toteuttaman uuden tarkastuksen perusteella ja samaan aikaan kuin julkistettiin uusi taloussuunnitelma. Kyseisillä pääomatuilla pystyttiin tervehdyttämään France 2:n taloudellinen tilanne. Ranskan viranomaiset katsovat, että kyseisten rahoitustoimien ansiosta kyseiset kaksi julkista kanavaa pystyivät sopeutumaan uuteen kilpailutilanteeseen.
- (42) Ranskan viranomaiset muistuttavat, että kyseiset julkisille kanaville myönnetyt tuet annettiin niiden julkisen palvelun tehtäviä uudelleen arvioitaessa ja samanaikaisesti tavoitteista Ranskan valtion kanssa tehtyjen sopimusten kanssa.
- (43) Ranskan viranomaiset toteavat, että katsojakunta-, ohjelma- ja audiovisuaaliset mainosmarkkinat ovat kansallisia markkinoita, ja moittivat komissiota siitä, ettei se ollut osoittanut, miten kyseiset valtion toteuttamat rahoitustoimet olivat vaikuttaneet yhteisön sisäiseen kauppaan.

⁽⁶⁾ EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.

- (44) Ranskan viranomaiset esittivät 29 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyssä vastauksessaan huomautuksia France 2:n ja France 3:n kannasta televisiointioikeuksien ja mainostenhankintaa koskeville markkinoille osallistumiseen. Ne totesivat, että julkiset kanavat eivät pysty uhkaamaan kaupallisten kanavien asemaa televisiointioikeuksien hankintamarkkinoilla, koska niiden rahoitusmahdollisuudet ovat vähäisemmät ja niiden ohjelmasuunnittelun on oltava vaativaa ja monipuolista. Kaupalliset kanavat tarjoavat ainoastaan suurta katsojakuntaa kiinnostavia ohjelmia. Lisäksi Ranskan viranomaiset kiistivät, että France 2:lla ja France 3:lla on ollut "keinotekoisien alhainen" hinnoittelupolitiikka mainosajan myynnissä. Ne huomauttivat erityisesti, että France 2:n mainosajan myyntihinnat ovat kaiken kaikkiaan ainoastaan 5–10 prosenttia TF1:n hintoja alhaisempia, vaikka viimeksi mainitulla kanavalla esitetyt mainokset tavoittivat kaksi kertaa suuremman katsojakunnan. Kahden julkisen kanavan ja TF1:n harjoittaman hinnoittelun erot vastaavat ainoastaan mainosten tehokkuuden eroa.

B. ACT:n esittämät huomautukset

- (45) Ranskan viranomaiset toimittivat komissiolle 15 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyssä kirjeessä vastineensa ACT:n huomautuksiin. Vastineessa toistetaan kanta, jonka mukaan televisiolupamaksu on olemassa olevaa tukea, ja kiistetään, että hertsitaajuudella toimivia yksityisiä kanavia koskisi vastaavat velvoitteet kuin julkisia kanavia. Ne vahvistavat analyysinsä siitä, että tämän päätöksen kohteena olevat investointituet ja pääomatuet ovat perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvia. Lisäksi ne toteavat, etteivät ne ole pyytäneet kulttuurin edistämistä koskevan 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan soveltamista. Ne toteavat, että komission tehtävä on arvioida, ovatko sen käytettävissä olevat tiedot riittäviä menettelyn päättämiseksi ja voidaanko julkiset asiakirjat antaa tiedoksi ACT:lle.

V. KYSEISIÄ TOIMENPITEITÄ KOSKEVA ARVIOINTI

- (46) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että "jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä tuki tai valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan".
- (47) Jotta siis rahoitustoimi olisi perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, kaikkien seuraavien edellytysten on täyttyttävä:

— jäsenvaltio myöntää tuen valtion varoista,

— tuella suositaan tiettyjä yrityksiä tai tiettyjä aloja ja täten se vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua,

— tuella on vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

A. Valtion varat

- (48) Tämän päätöksen kohteena olevat pääoma- ja muut tuet myönnetään valtion talousarviosta. Kyseiset tuet myönnettiin joko säädöksen tai sääntelypäätöksen nojalla. Näin ollen ei ole epäilystä siitä, etteikö kyseisiä toimenpiteitä toteutettaisi valtion varoista.

B. Valikoiva etu ja kilpailun vääristyminen

- (49) Kaikki France 2:n ja France 3:n vuosina 1988–1994 saamat tuet merkitsivät kyseisille julkisille kanaville rahavaroja, joita ne saattoivat käyttää rahoittaakseen toimintaansa tai tehdäkseen investointeja ja jotka ne saivat koskematta omiin varoihinsa tai ottamatta markkinalainaa. Ne saivat tuesta siis etua. Se on lisäksi valikoiva, sillä siitä hyötyivät ainoastaan kyseiset kaksi julkista televisiokanavaa, eivätkä kaikki televisio-operaattorit, olivatpa ne sitten julkisia tai yksityisiä.

- (50) Vuosina 1988–1994 Ranskan valtio myönsi lisäksi France 2:lle kolme pääomatukea. Komissio on tavanomaisesti sitä mieltä, että valtion yritykselle antama pääomatuki ei muodosta yritykselle valikoivaa etua, jos tuki toteutetaan olosuhteissa, jotka olisivat hyväksyttäviä tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimivalle yksityiselle sijoittajalle. Kyseistä markkinataloudessa toimivan yksityisen sijoittajan testiä voidaan luonnollisesti soveltaa ainoastaan kaupallisiin toimiin tehtyihin investointeihin, joista diskontataan tavanomainen tuotto. Tässä erityistapauksessa France 2 suunnittelee ja lähettää televisio-ohjelmia, jotka ovat Ranskan valtion sille antamien tehtävien mukaisia. Ranskan valtio rahoittaa suoraan suuren osan sen toiminnasta televisiolupamaksuilla. Sen ohjelmasuunnittelun tavoitteena ei ole mainostulojen maksimointi. France 2:n pääomarakennetta vahvistaessaan Ranskan valtion ensisijainen tavoite ei siis ollut tuoton optimointi. Ranskan valtio ei siis myöntänyt pääomatukia France 2:lle samoin perustein kuin markkinataloudessa toimiva yksityinen sijoittaja. Ranskan viranomaiset väittivät 20 päivänä joulukuuta 1996 ja 29 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyissä huomautuksissaan, että Ranskan valtio oli toiminut kuten markkinataloudessa toimiva yksityinen sijoittaja. On kuitenkin ristiriitaista väittää joissakin huomautuksissa valtion toimineen kuten yksityinen sijoittaja markkinataloudessa ja muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskeneissa huomautuksissa, että Ranskan valtion France 2:lle antamassa tuessa on noudatettu vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi myönnettävää valtiontukea koskevia suuntaviivoja. Suuntaviivoja sovelletaan yrityksen pelastamiseen tai rakenneuudistukseen myönnettäviin tukiin eikä markkinataloudessa toimivan yksityisen sijoittajan toimiin.
- (51) Koska Ranskan viranomaiset väittivät kuitenkin toimineensa samankaltaisesti France 2:n suhteen kuin markkinataloudessa toimiva yksityinen sijoittaja, kyseistä väitettä on syytä tarkastella. Jotta voitaisiin arvioida, onko pääomatuet myönnetty tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa, on analysoitava tuensaajan taloudellisista tuloksista pääomatukien myöntämistä edeltävällä ajanjaksolla sekä markkinaennusteisiin perustuvia rahoitusnäkyelmiä. Taulukosta 3 käy ilmi France 2:n nettotulos ennen kolmen investointituen saamista ja sen jälkeen.

TAULUKKO 3

France 2:n rahoitusasema vuosina 1988–1994

(miljoonaa Ranskan frangia)

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Liikevaihto	2 835,66	2 878,81	3 047,18	3 414,15	4 393,52	4 367,65	4 935,79	5 073,76
Varainhoitovuoden nettotulos	- 99,92	- 329,19	- 744,25	- 92,92	75,51	52,01	73,13	60,73

Lähde: France 2:n tulostilit

- (52) Taulukko 3 osoittaa, ettei France 2 tuottanut voittoa pääomatukien myöntämisen aikoihin. Ranskan viranomaiset eivät voineet odottaa investoinnilleen kanavan aiempien tulosten perusteella kohtuullista tuottoa. Ne eivät myöskään voineet odottaa yrityksen rahoitusnäkymien tai markkinaennusteiden perusteella tavanomaista sijoitetun pääoman tuottoa. Vaikka France 2:n tuottavuus palautui vuodesta 1992 alkaen muutaman tappiollisen vuoden jälkeen, kanavan tekemän vähäisen voiton mahdollistivat ainoastaan Ranskan valtion vuosina 1993 ja 1994 myöntämät ylimääräiset pääomatuet. Tämän johdosta Ranskan viranomaisten väitettä siitä, että France 2:lle myönnettyjä pääomatukia on pidettävä tavanomaisena markkinainvestointina, ei voida hyväksyä.
- (53) Näin ollen komissio katsoo, että markkinataloudessa toimiva yksityinen sijoittaja ei olisi myöntänyt France 2:lle vastaavia pääomatukia kuin mitä Ranskan valtio maksoi vuosina 1991, 1993 ja 1994. Ne muodostivat siis France 2:lle valikoivan lisäedun, koska France 2 oli ainoa televisiokanava, joka sai pääomatukia toimintansa rahoittamiseen.

- (54) Lisäksi olisi tarkasteltava, täyttyykö myönnettyä etua koskeva edellytys asiassa Altmark annetussa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa⁽⁷⁾ vahvistettujen kumulatiivisten edellytysten perusteella. Kyseessä ovat seuraavat edellytykset:
- edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiallisesti annettu julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen, ja nämä velvoitteet on määritelty selvästi,
 - parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi, jotta vältettäisiin sellaisen taloudellisen edun sisältyminen korvaukseen, joka olisi omiaan suosimaan edunsaajayritystä suhteessa sen kilpailijayrityksiin,
 - korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto, ja
 - silloin, kun yritystä ei valita julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä, tarvittavan korvauksen taso on määritettävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja riittävillä välineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämisestä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto.
- (55) Tässä erityistapauksessa komissio katsoo, ettei Altmark-tuomiossa vahvistettu toinen edellytys täyty. Investointi- ja pääomatuet ovat Ranskan valtion France 2:lle ja France 3:lle myöntämiä täsmällisiä tukitoimenpiteitä, joiden avulla kyseisten kanavien oli tarkoitus selvittää heikentyneestä taloudellisesta tilanteestaan. Kyseinen rahoitus myönnettiin jälkikäteen odottamattomasta tilanteesta selviytymiseksi. Kyseessä ei siis ole objektiivisesti ja läpinäkyvästi etukäteen vahvistettujen parametrien mukaisesti myönnetty rahoitus.
- (56) Altmark-tuomiossa vahvistetun neljännen edellytyksen osalta komissio toteaa, että niitä televisiokanavia, joille Ranskan viranomaiset ovat antaneet julkisen palvelun tehtäviä, ei valittu julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä. Lisäksi molemmille julkisille kanaville annetun korvauksen tasoa ei määritetty tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja riittävillä välineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuisi kyseisten tehtävien täyttämisestä.
- (57) Koska Altmark-tuomiossa vahvistetut kumulatiiviset edellytykset eivät täyty, komissio toteaa, että tämän päätöksen kohteena olevat pääoma- ja muut tuet ovat antaneet France 2:lle ja France 3:lle perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valikoivia etuja.
- (58) Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön⁽⁸⁾ mukaan kaikella valtiontuella, jolla vahvistetaan jonkin yrityksen asemaa suhteessa muihin yhteisön sisäisessä kaupassa kilpaileviin yrityksiin, vääristetään kilpailua. Kun komission tässä asiassa toteuttama tutkinta alkoi vuonna 1988, audiovisuaaliala oli Ranskassa avointa kilpailulle. France 2 ja France 3 kilpailivat muiden televisiotoiminnan harjoittajien kanssa. Tämän päätöksen kohteena olevilla rahoitustoimilla niiden saama taloudellinen etu on väistämättä ylläpitänyt tai lujittanut niiden asemaa suhteessa niiden kilpailijoihin. Niiden saamat rahoitustoimet ovat siis vääristäneet kilpailua perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

⁽⁷⁾ Asiassa C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg vastaan Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, 24 päivänä heinäkuuta 2003 annettu tuomio; ei vielä julkaistu.

⁽⁸⁾ Ks. asiassa C-730/79, Philip Morris Holland BV vastaan komissio, 17 päivänä syyskuuta 1980 annettu tuomio, Kok. s. 2671, sekä asiassa C-259/85, Ranska vastaan komissio, 11 päivänä marraskuuta 1987 annettu tuomio, Kok. s. 4393.

C. Vaikutus kauppaan

- (59) Valtion rahoitustoimenpide on perustamissopimuksen 87 sopimuksen 1 kohdan mukainen valtiontuki ainoastaan, jos se vaikuttaa tosiasiallisesti tai potentiaalisesti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kun valtion myöntämällä rahoitustuella vahvistetaan yhden yrityksen asemaa suhteessa toisiin yhteisön sisäisessä kaupassa kilpaileviin yrityksiin, tuen on katsottava vaikuttaneen viimeksi mainittuihin⁽⁹⁾. Yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut kyseistä vaikuttamisen käsitettä laajasti. Niinpä se, että asianomainen yritys ei itse osallistu vientiin, ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että kauppaan vaikuttettiin. Kun jäsenvaltio myöntää tukea jollekin yritykselle, kotimaan toiminta saattaa pysyä samana tai jopa lisääntyä, mikä puolestaan vähentää toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yritysten mahdollisuuksia sijoittautua kyseisille markkinoille. Tuella mahdollistetaan sellaisen markkinaosuuden säilyttäminen, jonka toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet kilpailijat olisivat voineet vallata⁽¹⁰⁾.
- (60) Tiedonannossa todetaan edellä mainitun oikeuskäytännön perusteella, että ”näin ollen julkiseen yleisradiotoimintaan myönnetyn valtion rahoituksen voidaan yleensä katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tämä koskee erityisesti ohjelmaoikeuksien ostoa ja myyntiä, mikä tapahtuu usein kansainvälisellä tasolla. Niiden julkisten yleisradioyhtiöiden osalta, jotka saavat myydä mainos aikaa, myös mainostamisella on rajat ylittäviä vaikutuksia varsinkin kansalliset rajat ylittävillä yhtenäisillä kielialueilla. Lisäksi kaupallisten radio- ja televisioyhtiöiden omistajana voi olla useampi kuin yksi jäsenvaltio.”⁽¹¹⁾
- (61) Komissio tarkasteli kyseistä kauppaan vaikuttamista perusteellisesti tietojen antamista koskevassa välipäätöksessään⁽¹²⁾ sekä muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä. Audiovisuaalisten lähetysoikeuksien hankkimista ja ohjelmien ostoa koskevilla markkinoilla on kansainvälinen ulottuvuus, vaikka oikeudet ja ohjelmat hankitaan yleensä tietyille maantieteellisille markkinoille. France 2:lle ja France 3:lle myönnettyt rahavarat antoivat niille ylimääräisiä kilpailukeinoja audiovisuaalisten lähetysoikeuksien hankkimiseen ja sellaisiin ohjelmiin tehtyihin investointeihin, jotka sen jälkeen pantiin myyntiin. Lisäksi kyseisillä tukitoimenpiteillä asetettiin France 2 ja France 3 edullisempaan asemaan kuin niiden yhteisössä toimivat kilpailijat ja samalla vähennettiin viimeksi mainittujen mahdollisuuksia sijoittautua Ranskaan. Tässä yhteydessä olisi pantava merkille, että osalla tässä päätöksessä tarkasteltua ajanjaksoa eräs useassa jäsenvaltiossa toimiva audiovisuaalialan konserni omisti osakkeita ranskalaisesta Cinq-kanavasta, joka teki konkurssin vuonna 1992.
- (62) Tämän johdosta France 2:n ja France 3:n saamat pääoma- ja muut tuet ovat vaikuttaneet jäsenvaltioiden väliseen kauppaan perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (63) Nämä huomautukset huomioon ottaen olisi tehtävä se päätelmä, että Ranskan viranomaisten France 2:lle ja France 3:lle maksamat tuet sekä France 2:lle vuosina 1988–1994 maksetut pääomatuet ovat perustamissopimuksessa tarkoitettuja valtiontukia.

VI. FRANCE 2:N JA FRANCE 3:N VALTUUTTAMINEN TUOTTAMAAN YLEISIIN TALOUDELLISIIN TARKOITUKSIIN LIITTYVÄÄ PALVELUA

- (64) Perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”yrityksiin, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, sekä fiskaalisiin monopoleihin sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä ja varsinkin kilpailusääntöjä siltä osin kuin ne eivät oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estä yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä. Kaupan kehitykseen ei saa vaikuttaa tavalla, joka olisi ristiriidassa yhteisön etujen kanssa.”

⁽⁹⁾ Ks. edellä mainittu asiassa Philip Morris annettu tuomio.

⁽¹⁰⁾ Ks. erityisesti asiassa 102/87, Ranska vastaan komissio, 13 päivänä heinäkuuta 1988 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, Kok. s. 4067, sekä asiassa C-303/88, Italia vastaan komissio, 21. maaliskuuta 1991 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, Kok. s. I-1433.

⁽¹¹⁾ Tiedonannon 18 kohta.

⁽¹²⁾ Ks. johdanto-osan 15 kappale.

- (65) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 86 artikla merkitsee yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottamaan valtuutetuille yrityksille poikkeusta valtioneuvoston päätöksen (13). Altmark-tuomiossa vahvistetaan implisiittisesti, että valtiontuki, jolla hyvitetään taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta yritykselle aiheutuneet kustannukset, voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi, mikäli perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.
- (66) Vakiintuneen oikeuskäytännön (14) mukaan perustamissopimuksen 86 artikla sisältää poikkeusmääräyksen, jota on tulkittava suppeasti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on selventänyt, että jotta toimenpiteeseen voidaan soveltaa kyseistä poikkeusta, sen on täytettävä seuraavat ehdot:
- kyseessä on yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu ja jäsenvaltio on määritellyt sen selvästi sellaiseksi,
 - jäsenvaltio on uskonut nimenomaan kyseessä olevan yrityksen tehtäväksi kyseisen palvelun tarjoamisen,
 - perustamissopimukseen sisältyvien kilpailusääntöjen soveltaminen estäisi yritykselle osoitetun tehtävän täyttämisen ja poikkeus ei vaikuta kaupan kehitykseen yhteisön etujen vastaisesti.
- (67) Tiedonannossa vahvistetaan ne menetelmät ja periaatteet, joilla komissio aikoo valvoa kyseisten edellytysten täyttämistä yleisradiotoiminnassa. Tässä erityistapauksessa komission on näin ollen määritettävä, että:
- France 2- ja France 3 -televisiokanavien toiminta on julkisen palvelun toimintaa, ja niiden julkisen palvelun tehtävät on määritelty selkeästi (määritelmä),
 - France 2:lle ja France 3:lle on annettu kyseiset julkisen palvelun tehtävät virallisella asiakirjalla (tehtävänanto ja valvonta),
 - niille myönnetty taloudellinen korvaus on suhteessa niiden julkisen palvelun toiminnan nettokustannuksiin (suhteellisuus).
- (68) Komission on analyysissään otettava huomioon myös pöytäkirja. Siinä muistutetaan, että jäsenvaltioiden julkinen yleisradiotoiminta liittyy suoraan jokaisen yhteiskunnan demokraattisiin, yhteiskunnallisiin ja kulttuurisiin tarpeisiin samoin kuin tarpeeseen turvata viestinnän moniarvoisuus. Siinä määrätään täsmällisemmin, että jäsenvaltioilla on toimivaltuudet "rahoittaa julkista yleisradiotoimintaa, siinä määrin kuin rahoitus myönnetään yleisradioyritykselle kunkin jäsenvaltion antaman, määrittelemän ja järjestämän julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi, ja siinä määrin kuin rahoitus ei vaikuta yhteisön kauppa- ja kilpailuolosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista, kun samalla otetaan huomioon tällaisen julkisen palvelun tehtävän toteuttaminen".

(13) Asiassa T 106-95, FFSA ja muut vastaan komissio, 27. helmikuuta 1997 annettu yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, Kok. s. II-229.

(14) Ks. edellä mainittu asiassa FFSA annettu tuomio.

A. France 2:n ja France 3:n julkisen palvelun tehtävien määrittelmä

- (69) Julkisen palvelun tehtävien määrittäminen kuuluu pöytäkirjan ja tiedonannon nojalla jäsenvaltioille. Tiedonannossa todetaan, että kun otetaan huomioon yleisradiotoiminnan erityisluonne, 'laaja-alainen' määrittelmä, jonka mukaan tietyn yleisradioyhtiön tehtäväksi uskotaan tasapainoisen ja vaihtelevan ohjelmiston tarjoaminen julkisen palvelun tehtävän mukaisesti, samalla kun pidetään katsojaosuus riittävän suurena, voidaan katsoa pöytäkirjan tulkitsevien määräysten mukaan 86 artiklan 2 kohdan nojalla oikeutetuksi. Tällainen määrittelmä olisi yhdenmukainen yhteiskunnan demokraattisten, yhteiskunnallisten ja kulttuuristen tarpeiden täyttämistä koskevan tavoitteen kanssa ja varmistaisi moniarvoisuuden, mukaan lukien kulttuurinen ja kielellinen moninaisuus.⁽¹⁵⁾ Olisi palautettava mieleen, että määriteltäessä julkista palvelua yleisradiotoiminnan alalla komission tehtävä rajoittuu selvien virheiden valvontaan⁽¹⁶⁾.
- (70) Viestinnänvapaudesta 30 päivänä syyskuuta 1986 annetun Ranskan lain nro 86-1067 48 §:ssä viitataan France 2- ja France 3 -televisiokanavien kasvatukselliseen, kulttuuriseen ja yhteiskunnalliseen tehtävään. Lain 54, 55 ja 56 §:ssä määritetään tarkasti tietyt France 2:n tai France 3:n tehtävät hallituksen tiedotustilaisuuksien ja parlamenttikeskustelujen ammattijärjestöjä ja ammattialan järjestöjä sekä Ranskassa eniten harjoitettuja uskontokuntia koskevien lähetysten osalta.
- (71) France 2:n ja France 3:n julkiset palvelutehtävät luettelaa yksityiskohtaisesti kummankin kanavan osalta niiden tehtäväkuvauksissa. Elokuun 28 päivänä 1987 vahvistetun France 2:n tehtäväkuvauksen 3 §:ssä määrätään, että yhteiskunta suunnittelee ja ohjelmoi lähetyksensä tarkoituksenaan tuottaa koko katsojakunnalle tietoa, kulttuuriantia ja viihdettä laissa sille säädetyn kulttuurisen, koulutuksellisen ja sosiaalisen tehtävän mukaisesti ja että se varmistaa erityisesti ohjelmillaan kulttuuriperinnön arvostuksen ja osallistuu sen rikastuttamiseen. Samaten 28 päivänä elokuuta 1987 vahvistetussa France 3:n tehtäväkuvauksen 3 §:ssä toistetaan kyseiset kaksi määräystä ja lisätään kolmas, jonka mukaan yhteiskunta suunnittelee ja ohjelmoi eri alueilla sellaisia ohjelmia, joilla edistetään erityisesti kulttuuri-, sosiaali- ja ammattiyhteisöjen sekä hengellisten ja filosofisten yhteenliittymien ilmaisuvapautta ja tiedonsaantia.
- (72) Tämän jälkeen noin 20:ssä §:ssä kuvataan tarkemmin kyseiset julkisen palvelun tehtävät: ajatus- ja mielipidesuuntausten moniarvoinen ilmentäminen; tiedonsaannin rehellisyys, riippumattomuus ja moniarvoisuus; sopeutuminen teknologian muutoksiin; ohjelmien mukauttaminen kuurojen ja kuo- lovammaisten vaikeuksiin; hallituksen tiedotustilaisuuksien ja tärkeimpien parlamenttikeskustelujen, poliittista koulutusta, ammattijärjestöjä ja ammattialan järjestöjä sekä Ranskassa eniten harjoitettuja uskontokuntia koskevien lähetysten levitys; kansallisiin suurtapahtumiin ja tieliikenneturvallisuuteen liittyvien viestien sekä kuluttajavalistusta käsittelevien lähetysten levitys; kasvatuksellisten ja sosiaalisten ohjelmien lähettäminen; dokumenttien, uutis-, teatteri-, musiikki-, tanssi-, viihde-, urheilu-, lasten ja nuortenohjelmien sekä fiktion levitykseen ja luonteeseen liittyvät velvoitteet.
- (73) Syyskuun 16 päivänä 1994 laaditut France 2:n ja France 3:n tehtäväkuvauksilla, joilla korvattiin vuoden 1987 tehtäväkuvaukset, vahvistetaan kyseiset julkisen palvelun tehtävät. Tehtäväkuvauksen johdanto-osassa todetaan, että kansalliset televisioyhtiöt (France 2 ja France 3) ovat kaikkien kansalaisten televisiokanavia. Tämän vuoksi niiden tarkoituksena on saada mahdollisimman laaja yleisö profiloitumalla erityisellä ohjelmatarjonnalla, joka perustuu neljään tärkeimpään ominaispiirteeseen:
- toteuttamalla niille laissa säädettyä kulttuurisia, kasvatuksellisia ja yhteiskunnallista tehtävää kyseiset kanavat tarjoavat yleisölle tietoja, kulttuuria ja viihdettä ihmisarvoa jatkuvasti kunnioittaen,
 - ne varmistavat ohjelmiansa moniarvoisuuden tarjoamalla kaikkia ohjelmalajeja ja kohdistamalla ohjelmansa kaikille katsojakunnille,

⁽¹⁵⁾ Tiedonannon 33 kohta.

⁽¹⁶⁾ Tiedonannon 36 kohta.

- niiden kulttuuri- ja nuoriso-ohjelmat ovat erityisen monipuolisia ja -alaisia,
- ne pyrkivät vakavasti luovaan televisioimintaan panostamalla innovaatioon, kiinnittämällä järjestelmällisesti huomiota journalismityyliin ja suosimalla alkuperäistuotantoja, joilla pyritään erityisesti painottamaan ranskalaista kulttuuriperintöä.

Kansallisten televisioyhtiöiden on toimittava esikuvana etiikan, laadun ja mielikuvituksen osalta. Tämän vuoksi niiden on vältettävä karkeuksia. Niiden katsojakuntaansa kiinnittämä huomio ilmaisee enemmänkin kunnioitusta yleisöä kohtaan kuin kaupallisuuden tavoittelemista. France 2:n tehtävänkuvauksen johdanto-osassa kuvataan kanava ainoana julkisen alan yleiskanavana, jonka tavoitteena on laaja katsojakunta, jolle se tarjoaa monipuolisen ja tasapainoisen ohjelmavalikoiman, kun taas France 3:n tehtävänkuvauksen johdanto-osassa todetaan, että kanavan erityistehtävänä on toimia alueellisena ja paikallisena kanavana, joka painottaa hajautettua tiedonsaantia ja alueellisia tapahtumia. Samoin kuin 28 päivänä elokuuta 1987 laadituissa tehtävänkuvauksissa, parissakymmenessä §:ssä määrätään yksityiskohtaisesti kyseiset julkisen palvelun tehtävät.

- (74) Komissio katsoo, että France 2:n ja France 3:n saamat julkisen palvelun tehtävät vastaavat perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua. Kyseiset julkisen palvelun tehtävät ovat selkeästi määriteltyjä ja perusteltuja, koska niillä pyritään tyydyttämään ranskalaisen yhteiskunnan demokraattiset, sosiaaliset ja kulttuuriset tarpeet sekä takaamaan moniarvoisuus, kulttuurinen ja kielellinen moniarvoisuus mukaan luettuna, pöytäkirjan mukaisesti. Komissio toteaa lisäksi, että kyseiset julkisen palvelun tehtävät kattavat kaikkien France 2:n ja France 3:n lähettämien ohjelmien rakenteen. Kyseisten kahden kanavan julkisen palvelun toiminta koostuu siten niiden ohjelmien suunnittelusta ja levityksestä. Tietty julkisen palvelun tehtävät ovat tietysti yleisluonteisia ja pikemminkin laadullisia, mutta pöytäkirjan tulkitsevien määräysten perusteella komissio pitää kyseistä laajaa määritelmää perusteltuna. Komissio katsoo, ettei kyseisessä julkisen palvelun tehtävien määrittelyssä ole ilmeistä virhettä.
- (75) Molempien julkisten kanavien tehtävänkuvauksissa on määräyksiä alkuperäisesti ranskankielisten elokuvien ja audiovisuaalisten teosten levityskiintiöistä ja elokuvien yhteistuotannon rahoituksesta. Kyse on sääntelymääräyksistä, joita sovelletaan kaikkiin televisioyhtiöihin, jotka lähettävät koodaamatonta ohjelmaa hertsitaajuudella. Koska kyseiset toimenpiteet eivät kuulu tämän päätöksen tarkastelualaan, tässä päätöksessä ei oteta huomioon audiovisuaali- ja elokuvatuotannon alalle täten myönnettyjä etuja koskevaa mahdollista selvitystä.

B. Toimeksianto ja valvonta

- (76) Kyseiset julkisen palvelun tehtävät on annettu France 2:lle ja France 3:lle virallisilla säädöksillä: lailla nro 86-1067 sekä 28 päivänä elokuuta 1987 ja 16 päivänä syyskuuta 1994 pääministerin asetuksina annetuilla tehtävänkuvauksilla. Niissä määrätään, että tietyt velvoitteet täsmennetään vuotuisissa määräyksissä. Syyskuun 16 päivänä 1994 annetuissa tehtävänkuvauksissa todetaan lisäksi, että niissä mainittuja velvoitteita ja periaatteita täsmennetään tarpeen mukaan Ranskan valtion ja kanavien välisissä tavoitesopimuksissa.
- (77) Ranskan viranomaiset ovat ottaneet käyttöön erilaisia menetelmiä valvoakseen, että France 2 ja France 3 täyttävät julkisen palvelun tehtävänsä. Molemmat julkiset kanavat antavat vuotuisesti viestintäministerille ja CSA:lle kertomuksen niiden tehtävänkuvauksissa olevien määräysten täytäntöönpanosta. CSA julkaisee vuosittain kertomuksen, jossa se arvioi kummankin kanavan osalta artiklakohtaisesti tehtävänkuvauksen noudattamista. Mikäli jompikumpi kanava syyllistyy julkisen palvelun tehtäviensä huomattavaan laiminlyöntiin, CSA osoittaa julkiset huomautuksensa kyseisen kanavan hallintoneuvostolle.

- (78) Parlamentti äänestää lain nro 86-1067 53 §:n mukaisesti julkisten kanavien talousarviosta kummasakin kamarissa valtiovarainvaliokunnan jäsenen laatiman kertomuksen perusteella. Mietinnön esittelijä voi esittää huomautuksensa siitä, miten kanavat ovat täyttäneet julkisen palvelun tehtävänsä, mikäli hän pitää sitä tarpeellisena.
- (79) Olisi pantava merkille, että kummankin kanavan hallintoneuvoston 12 jäsenestä kaksi on Ranskan kansalliskokouksen jäsentä, neljä valtion edustajaa ja neljä asiantuntijaa. Kyseiset kymmenen henkilöä eivät edusta kanavia, ja voivat näin ollen vapaasti esittää huomautuksensa julkisen palvelun tehtävien täyttämistä.

C. Julkisen palvelun toiminnan rahoituksen oikeasuhteisuus

- a) *Julkisen palvelun toiminnan kustannuksista maksetun valtion korvauksen arviointi*
- (80) Komission on arvioitava, ovatko France 2:lle ja France 3:lle maksetut valtiontuet oikeassa suhteessa niiden julkisen palvelun toiminnan kustannuksiin. Tiedonannossa todetaan: ”Jotta suhteellisuudesta läpäistäisiin, valtiontuki ei saa ylittää julkisen palvelun tehtävien täyttämistä aiheuttavia nettokustannuksia. Arvioinnissa otetaan huomioon myös muut julkisen palvelun tehtävistä saadut suorat tai välilliset tulot. Tästä syystä nettohyöty, jonka muut toiminnot saavat julkisen palvelun tehtävästä, on otettava huomioon tuen suhteellisuutta arvioitaessa.”⁽¹⁷⁾
- (81) Olisi pantava merkille, että vaikka tiedonannossa viitataan tältä osin jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta 25 päivänä kesäkuuta 1980 annettuun komission direktiiviin 80/723/ETY⁽¹⁸⁾ ja sillä käyttöön otettuun kirjanpidollista erottelua koskevaan velvoitteeseen, kyseistä velvoitetta ei sovellettu televisiolähetysten alaan tämän päätöksen tarkastelujaksolla.
- (82) Tiedonannossa ei oteta kantaa siihen, millä keinoilla jäsenvaltio rahoittaa julkisen palvelun tehtäviä saaneita televisioyhtiöitä. Ranskan viranomaiset ovat valinneet sekarahoitusjärjestelmän, joka perustuu osaksi valtion varoihin ja osaksi kaupallisesta toiminnasta saataviin tuloihin. Viimeksi mainitut koostuvat lähes täysin mainos- ja sponsorointituloista; levitysoikeuksista varoja saadaan ainoastaan vähän. France 2:n ja France 3:n tavanomainen julkinen rahoitus muodostuu televisiolupamaksuista. Tämän lisäksi Ranskan viranomaiset myönsivät France 2:lle ja France 3:lle vuosina 1988–1994 taulukoissa 1 ja 2 mainittuja tukia.
- (83) Ranskan viranomaiset myönsivät France 2:lle myös kolme pääomatukea. Vuosina 1988–1991 kanava oli tehnyt niin paljon tappiota, että vuonna 1991 sen oli 24 päivänä heinäkuuta 1966 annetun Ranskan lain nro 66-537 241 artiklan mukaisesti pakko ensin lisätä ja sitten vähentää osakepääomaansa vastatakseen suurimmasta osasta tappioitaan ja kasvattaakseen omaa pääomaansa, jotta se vastaisi puolta osakepääomasta. Tämän toimen aikana Ranskan valtio antoi France 2:lle 500 miljoonaa Ranskan frangia. Se riitti varmistamaan kanavan toiminnan jatkuvuuden lyhyellä aikavälillä, mutta sen johdosta ei pystytty palauttamaan kestävästä tasapainoa omien varojen ja pankkivelkojen välille. Valtio joutui myöntämään vuosina 1993 ja 1994 kaksi uutta pääomatukea, joiden kokonaismäärä oli 410 miljoonaa Ranskan frangia.
- (84) Suhteellisuustestiä toteutettaessa komission on tarkastettava, ettei France 2:n ja France 3:n vuosina 1988–1994 saama julkinen rahoitus (tässä päätöksessä tarkasteltavat valtiontuet sekä televisiolupamaksut ja laitteistotuet) kokonaisuudessaan ylitä julkisen palvelun toiminnasta aiheuttamia nettokustannuksia.

⁽¹⁷⁾ Tiedonannon 57 kohta.

⁽¹⁸⁾ EYVL L 195, 27.7.1980, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/52/EY (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 75).

- (85) France 2 ja France 3 saivat vuosina 1988–1994 julkisia varoja eri kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti. Televisiolupamaksujen tarkoituksena on korvata kummallekin julkiselle kanavalle julkisen palvelun tehtävistä aiheutuneet vuosikustannukset. Tämän vuoksi televisiolupamaksut kirjataan vuotuisesti tuloslaskelmaan. Pääoma- ja muut tuet kirjataan sen sijaan taseeseen. Pääomatuet ovat poikkeuksellisia lisävaroja, joilla katettiin useampana aiempaa varainhoitovuonna kumuloituneet tappiot. Samoin investointi- ja laitteistotuilla voidaan rahoittaa investointeja, joita käytetään ja samalla poistetaan useampana varainhoitovuonna. Tuet kirjataan siis tuloslaskelmaan samaan tahtiin investointien poistojen kanssa. Koska julkisen palvelun kustannusten korvaamiseksi suoritettussa laskelmassa on sekä taseen osia (tuet), että tulostilin osia (varainhoitovuoden kokonaismenoihin kuuluvat poistot), on väistämätöntä arvioida tilannetta keskipitkän tai pitkän aikavälin kumulaation perusteella, koska silloin voidaan katsoa, että (tuloslaskelmasta ilmenevät) tukien jatkamiset ja (taseesta ilmenevät) tuet ovat määriltään suunnilleen samoja. Koska muodollinen tutkintamenettely koskee vuosia 1988–1994, kumulaatiokausi otetaan huomioon.
- (86) France 2:lla ja France 3:lla on sekä julkisen palvelun toimintaa että kaupallisia toimia, jotka ovat joko omia tai tytäryritysten toteuttamia. Valtio voi korvata taloudellisesti ainoastaan kanavien julkisen palvelun toiminnasta aiheutuvat kustannukset. Korvaukset kattavat kaikki ohjelmien suunnittelusta ja lähettämisestä aiheutuvat kustannukset. Kummankin kanavan varainhoitovuoden kokonaismenoihin sisältyvät kuitenkin julkisen palvelun toimintaan liittyvien kulujen lisäksi kaupallisiin toimiin liittyvät kulut. Kummankin kanavan julkisen palvelun toiminnasta aiheutuvat nettokustannukset saadaan siis vähentämällä varainhoitovuoden kokonaismenoista kaikki kaupallisiin toimiin liittyvät kulut, ovatpa ne sitten itse omia tai tytäryritysten toteuttamia, sekä kyseisistä toimista saatu nettovoitto (pääasiallisesti mainos- ja sponsorointituloja), kuten tiedonannossa todetaan. Kuten taulukosta 4 ilmenee, tarkastelujaksolla 1988–1994 julkisen palvelun toiminnan nettokustannukset olivat kumuloituina France 2:n osalta 15,69 miljardia Ranskan frangia ja France 3:n osalta 20,89 miljardia Ranskan frangia⁽¹⁹⁾.

TAULUKKO 4

Vuosille 1988–1994 kumuloidut julkisen palvelun toiminnasta aiheutuneet nettokustannukset

	<i>(miljardia Ranskan frangia)</i>	
	France 2	France 3
Kokonaiskustannukset	41,982	37,011
Kaupalliseen toimintaan liittyvät kustannukset	<15,2>	<11,74>
Kaupallisesta toiminnasta saatu nettovoitto	<11,091>	<4,379>
Julkisen palvelun toiminnasta aiheutuneet nettokustannukset	15,691	20,892

- (87) Kyseiset julkisen palvelun nettokustannukset on suhteutettava kanavien saamaan kaikkeen julkiseen rahoitukseen, jotta voidaan arvioida, onko valtion antama taloudellinen korvaus ylittänyt kyseiset kustannukset. Koska televisiolupamaksujen sekä pääoma- ja muiden tukien osalta noudatetaan erilaisia tilinpitomenetelmiä, on tarpeen esittää julkisen palvelun tehtävistä aiheutuneiden kustannusten korvaukset vuosi kerrallaan huomioon otetun julkisen rahoituksen mukaisesti. Vuosina 1988–1994 France 2 sai televisiolupamaksuina 12,12 miljardia Ranskan frangia ja France 3 20,17 miljardia Ranskan frangia⁽²⁰⁾. Näin ollen tulostiliselvityksen perusteella käy ilmi, että France 2 sai kumuloidusti arvioituna liian vähän korvausta 3,57 miljardia Ranskan frangia ja France 3 vastaavasti 718,6 miljoonaa Ranskan frangia.

⁽¹⁹⁾ Näitä ja seuraavia lukuja on pyöristetty.

⁽²⁰⁾ Kyseisiin lukuihin sisältyvät sekä televisiolupamaksut että valtion maksamat osittaiset korvaukset siitä, että kaikkien kotitalouksien ei sosiaalisista syistä tarvitse maksaa televisiolupamaksuja julkisille kanaville.

- (88) Kyseisiä liian vähäisiä korvaussummia olisi verrattava taseeseen kirjattuihin ylimääräisiin julkisiin varoihin. Ne muodostuvat laitteistotuista sekä niistä investointi-, pääoma- ja muista tuista, joita tämä menettely koskee. Kumuloituina ne ovat France 2:n osalta 1,91 miljardia Ranskan frangia ja France 3:n osalta 633,5 miljoonaa Ranskan frangia. Julkisen palvelun toiminnan nettokustannuksiin ei pidä sisällyttää pääomavaroja eikä ennakkomaksuja, joita ei ole korvattu kaupallisia toimintaa harrastaville julkisten kanavien tytäryrityksille (115,2 miljoonaa Ranskan frangia France 2:lle ja 25,9 miljoonaa Ranskan frangia France 3:lle).
- (89) Kyseiset lisävarat huomioon ottaen vaikuttaa siltä, että France 2 ja France 3 saivat vuosina 1988–1994 liian vähän korvausta. France 2:n osalta tukea maksettiin liian vähän 1,54 miljardia Ranskan frangia, France 3:n osalta 59,2 miljoonaa Ranskan frangia.
- b) *Arviointi France 2:n ja France 3:n käyttäytymisestä mainosajamyyntimarkkinoilla*
- (90) Tiedonannon mukaan komission on myös tarkastettava, ettei julkisen palvelun tehtäviin olennaisesti liittyvien kaupallisten toimien yhteydessä ole tapahtunut sellaista kilpailunvääristymää, joka ei olisi tarpeen julkisen palvelun tehtävien toteuttamiseksi. Kyseinen vääristymä olisi kyseessä, mikäli France 2 ja France 3, joille valtio korvaisi vähäisetkin mainostulot, alentaisivat mainoshintoja ja vähentäisivät samalla kilpailijoidensa tuloja.
- (91) TF1 vetoaa kantelussaan kyseiseen väitteeseen toteamalla, että koska kilpailijoiden kannattavuusveloitteet eivät sido France 2- ja France 3 -kanavia, ne voivat saamiensa valtiontukien ansiosta keino-tekoisesti alentaa mainosajan tai sponsoroinnin hintoja säilyttääkseen mainosasiakkansa.
- (92) Komissio ei ole käytettävissään olevien tietojen perusteella havainnut mitään TF1:n esittämän väitteen tueksi. TF1:n sekä France 2:n ja France 3:n mainosaikojen myyntihintojen erot eivät selity kyseisten kahden julkisen kanavan kaupallisella käyttäytymisellä, vaan sillä, että TF1:n mainosaika on julkisten kanavien mainosaikaa tehokkaampaa.
- (93) Televisiomainostajat ovat kiinnostuneita ennen kaikkea alle 50-vuotiaista kotirouvista koostuvasta katsojakunnasta. Katsojamääriä mitataan tiedotusvälineiden katepainetta kuvaavalla GRP-käsitteellä (Gross Rating Point), joka määritellään mainoskampanjassa saatujen yhteyksien keskiarvoksi suhteessa kohderyhmään kuuluvaan sataan henkilöön. Yhteys katsotaan saavutetuksi, kun yksi henkilö näkee tietyllä hetkellä välitetyn viestin.
- (94) Mainostajat haluavat mainoksilleen tehokkaimpia mainosaikoja, joilla katetaan tietyllä hetkellä kohderyhmä mahdollisimman laajasti. Tästä johtuu, että mitä enemmän mainosaika tavoittaa katsojia, sitä korkeamman yksikköhinnan mainostajat suostuvat mainoskatteesta maksamaan (GRP-hinta). Täten siis palkitaan mainosajan tehokkuus.
- (95) Taulukosta 6 ilmenee kunkin kanavan kohdalta GRP:n keskiarvo ja GRP-hinnan keskiarvo koko päivän aikana 15–49-vuotiaiden kotirouvien kohderyhmän osalta.

TAULUKKO 6 (*)

	TF1		France 2		France 3		M6	
	GRP-keskiarvo	GRP-hinta (euroa)	GRP-keskiarvo	GRP-hinta (euroa)	GRP-keskiarvo	GRP-hinta (euroa)	GRP-keskiarvo	GRP-hinta (euroa)
1990	5,8	2 732	3	2 738	2,3	2 533	1,9	2 440
1991	5,3	2 649	2,6	2 488	2,1	2 463	1,9	2 239
1992	4,8	2 963	2,5	2 652	2	2 707	1,9	2 297
1993	4,7	2 829	2,4	2 595	1,7	2 785	1,9	2 481
1994	4,7	2 983	2,6	2 847	1,6	2 777	2	2 475

(*) Tiedot peräisin ranskalaisten viranomaisten 2 päivänä tammikuuta 2003 päivättyyn kirjeeseen sisällyneestä taulukosta.

Lähde: MEDIAMETRIE/MEDIAMAT, POPCORN-käsittely

Koska menetelmiä muutettiin vuonna 1989, vertailua aiempiin tietoihin ei voida tehdä.

- (96) Taulukko 7 osoittaa kunkin kanavan kohdalta GRP:n keskiarvon ja GRP-hinnan keskiarvon parhaimpana lähetyksaikana (kello 19–22) 15–49-vuotiaiden kotirouvien kohderyhmän osalta.

TAULUKKO 7

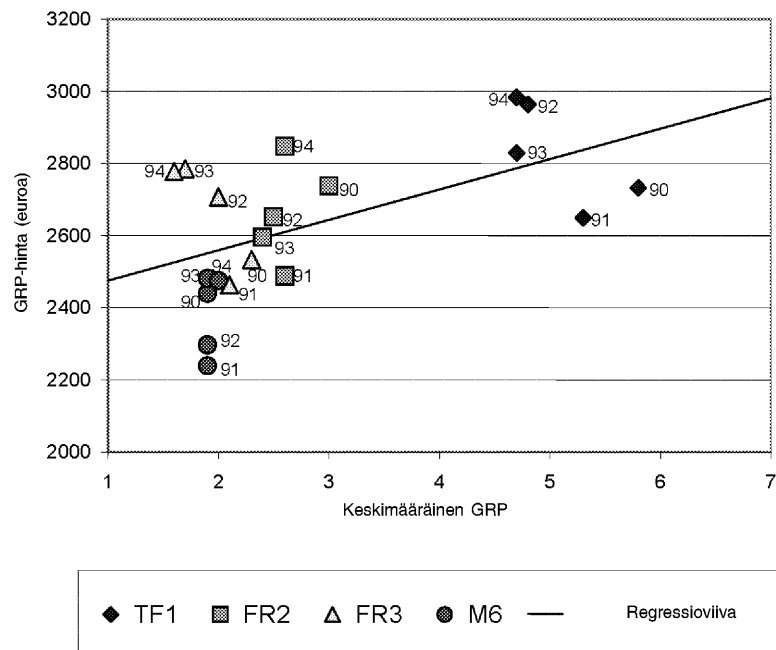
	TF1		France 2		France 3		M6	
	GRP-keskiarvo	GRP-hinta (euroa)	GRP-keskiarvo	GRP-hinta (euroa)	GRP-keskiarvo	GRP-hinta (euroa)	GRP-keskiarvo	GRP-hinta (euroa)
1990	12,8	3 465	5,9	3 079	3,9	2 620	3,4	2 815
1991	12,1	3 536	6,1	3 103	4,1	2 607	3,8	2 454
1992	10,4	3 741	5,7	3 613	3,9	3 032	4,4	2 587
1993	10,7	3 512	5,9	3 378	3,4	3 150	3,9	3 084
1994	10,3	3 735	6	3 519	3,4	3 078	4,2	3 920

Lähde: MEDIAMETRIE/MEDIAMAT, POPCORN-käsittely

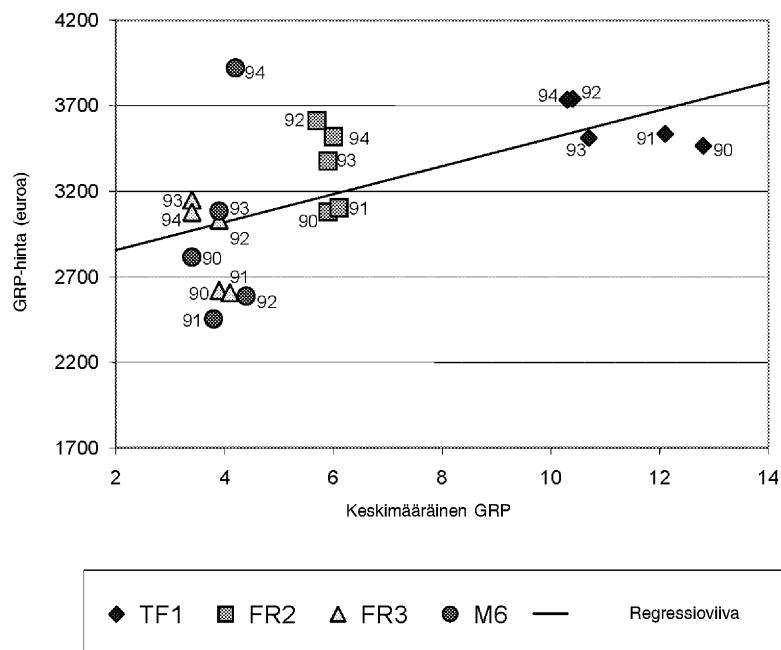
Koska menetelmiä muutettiin vuonna 1989, vertailua aiempiin tietoihin ei voida tehdä.

- (97) Voitaisiin todeta, että julkiset kanavat käyttäytyisivät mainosajan myyntimarkkinoilla kilpailua rajoittavasti, kun otetaan huomioon, että korkea keskimääräinen GRP-hinta johtaa korkeampaan GRP-hintaan (tehokkuuspremio), jos julkisten kanavien veloittamat GRP-hinnat olisivat tuntuvasti alhaisempia kuin TF1:n ja M6:n vastaavat hinnat. Näin ei kuitenkaan ole asianlaita taulukoissa 6 ja 7 esitettyjen tietojen perusteella. Tosin ne tukevat TF1:n väitettä siitä, että GRP-hinta on korkeampi kuin France 2:n tai France 3:n, joiden GRP-hinnat puolestaan ylittävät M6:n hinnat. Taulukoista käy ilmi myös, että TF1:n keskimääräinen GRP-hinta on aina hyvin selkeästi korkeampi kuin France 2:n tai France 3:n. Vuosina 1990–1994 koko päivä huomioon otettuna TF1:n keskimääräinen GRP-hinta vaihteli 4,7 pisteestä 5,8 pisteeseen, kun taas France 2:n vastaava hinta vaihteli 2,4 pisteestä 3 pisteeseen, France 3:n 1,6 pisteestä 2,3 pisteeseen ja M6:n 1,9 pisteestä 2 pisteeseen. Parhaimpaan katseluaikaan TF1:n keskimääräinen GRP-hinta vaihteli 10,3 pisteestä 12,8 pisteeseen, kun taas France 2:n vastaava hinta vaihteli 5,7 pisteestä 6,1 pisteeseen, France 3:n 3,4 pisteestä 4,1 pisteeseen ja M6:n 3,4 pisteestä 4,4 pisteeseen. TF1:n ja kahden julkisen kanavan GRP-hintojen välinen ero ei kuitenkaan ole suhteeton, jos sitä verrataan TF1:n ja M6:n GRP-hintojen väliseen eroon. Keskimääräisesti voidaan todeta France 2:n, France 3:n ja M6:n GRP-yksikköhintojen olevan 83 euroa alhaisempia suhteessa TF1:n GRP-hintaan kahtena tarkasteltuna ajanjaksona (koko päivän aikana ja parhaimpaan katseluaikaan). Tämän perusteella voidaan todeta, että France 2 ja France 3 eivät ole myyneet mainosaikaansa keinotekoisien alhaisen hintaan.
- (98) Jäljempänä esitetyt kaaviot kuvaavat kanavien GRP-hintoja ja keskimääräistä GRP:tä koskevia tietoja, sellaisina kuin ne ovat esitettyinä taulukoissa 6 ja 7. Toinen kaavio koskee koko päivän tilannetta ja toinen parhaita katseluaikaa. Kutakin kanavaa koskevien pisteiden vähäisen määrän (viisi) ja niiden suppean hajonnan ansiosta voidaan kuvata kyseisten neljän kanavan tilanne asianomaisten viiden vuoden aikana samassa kaaviossa.

GRP-hinnan ja keskimääräisen GRP:n välinen suhde koko päivän aikana
(1990–1994)

GRP-hinnan ja keskimääräisen GRP:n välinen suhde parhaimpana katseluaikana
(1990–1994)

- (99) Kaavioista ilmenee, että keskimääräisen GRP:n ja GRP-hinnan välillä on olemassa positiivinen korrelaatio, mikä tukee väitettä tehokkuuspreemiosta: korkeamman GRP:n omaavalla kanavalla on korkeampi GRP-hinta. Kyseinen korrelaatio näkyy kaavioissa GRP-hinnan lineaarisena regressioviivana suhteessa keskimääräiseen GRP:hen, mikä osoittaa kaikkien kanavien GRP-hinnan ja GRP:n keskimääräistä suhdetta tarkastelujaksolla. Lisäksi kyseisistä kahdesta kaaviosta ilmenee, että France 2:n ja France 3:n veloittamat hinnat eivät ole merkittävästi alhaisempia kuin TF1:n ja M6:n veloittamat hinnat, kun otetaan huomioon tehokkuuspreemion vaikutus. France 2:n ja France 3:n osalta muutamia regressioviivan alapuolelle sijoittuvat pisteet ovat kuitenkin hyvin lähellä sitä. Lisäksi voidaan todeta, että tietyt France 3:n hinnat ylittävät M6:n hinnat GRP:n ollessa aika lailla vastaava.
- (100) France 2:n ja France 3:n vuosina 1990–1994 veloittamat hinnat eivät vaikuta merkittävästi alhaisemmilta kuin TF1:n ja M6:n veloittamat hinnat. Näin ollen TF1:n mainosajan korkeampi hinta selittyy sen mainosajan tehokkuudella eikä julkisten kanavien kaupallisella käyttäytymisellä. Sitä paitsi Ranskan kilpailuneuvosto on tehnyt saman päätelmän television mainosajan myynnistä vuonna 2001 tehdyssä päätöksessä ⁽²¹⁾.
- (101) Komissio toteaa yhtäältä, että Ranskan viranomaisten vuosina 1988–1994 France 2:lle ja France 3:lle antama julkinen rahoitus on ollut vähäisempää kuin niiden julkisen palvelun tehtävistä aiheutuneet kustannukset, ja toisaalta, että mikään ei osoita julkisten kanavien käyttäytyneen kilpailua rajoittavasti mainosajan myyntimarkkinoilla. Tämän vuoksi komissio katsoo, että France 2:n ja France 3:n julkisen palvelun tehtävien julkisessa rahoituksessa on noudatettu oikeasuhteisuuden vaatimusta.
- (102) Komissio katsoo, että tässä erityistapauksessa täyttyvät perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta koskevat kolme soveltamisedellytystä.

VII. PÄÄTELMÄT

- (103) Komissio katsoo analyysinsä päätteeksi, että tässä tutkimusmenettelyssä tarkastellut valtiontuet ovat perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ranskan France 2:lle ja France 3:lle myöntämät investointituet sekä Ranskan France 2:lle vuosina 1988–1994 myöntämät pääomatuet ovat yhteisön perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuvia valtiontukia.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2003.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

⁽²¹⁾ Helmikuun 13 päivänä 2001 tehty päätös nro 00-D-67 visuaalisen mainosajan myynnin alalla todetuista menettelytavoista.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 3 päivänä joulukuuta 2004,
kolmansista maista yhteisöön tapahtuvia koiran- ja kissanpentujen muita kuin kaupallisia kuljetuksia
koskevien edellytysten vahvistamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4546)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/839/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 92/65/EY muuttamisesta 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 998/2003⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan c alakohdan,

1. Jäsenvaltiot voivat sallia alle kolmen kuukauden ikäisten ja raivotautia vastaan rokottamattomien koirien ja kissojen tuonnin alueelleen asetuksen (EY) N:o 998/2003 liitteessä II olevassa B ja C osassa tarkoitetuista kolmansista maista vähintään kyseisen asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä vastaavin edellytyksin.

sekä katsoo seuraavaa:

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tuodun eläimen kuljettaminen edelleen toiseen jäsenvaltioon on kielletty, paitsi kun eläin kuljetetaan asetuksen (EY) N:o 998/2003 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti muuhun kuin kyseisen asetuksen liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettuun jäsenvaltioon.

(1) Asetuksessa (EY) N:o 998/2003 säädetään kolmansista maista yhteisöön tapahtuvista koirien ja kissojen muita kuin kaupallisia kuljetuksia koskevista edellytyksistä. Kyseiset edellytykset vaihtelevat riippuen lähtöpaikkana olevan kolmannen maan ja määräpaikkana olevan jäsenvaltion tautitilanteesta.

Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tuodun eläimen kuljettamisen edelleen asetuksen (EY) N:o 998/2003 liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettuun toiseen jäsenvaltioon on tapahduttava kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, kun eläin on yli kolmen kuukauden ikäinen.

(2) Asetuksen (EY) N:o 998/2003 8 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetään, että olisi vahvistettava edellytykset liitteessä II olevassa B ja C osassa luetelluista kolmansista maista tulevien alle kolmen kuukauden ikäisten ja rokottamattomien koirien ja kissojen tuontia varten.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 11 päivänä joulukuuta 2004.

(3) Kyseisten edellytysten olisi vastattava jäsenvaltiosta toiseen tapahtuviin rokottamattomien koiran- ja kissanpentujen kuljetuksiin sovellettavia edellytyksiä.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

(4) Koska asetusta (EY) N:o 998/2003 sovelletaan jo ja koska eurooppalaisten lemmikkieläinten omistajien etu on asianmukaista ottaa huomioon, tätä päätöstä olisi sovellettava viipymättä.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2004.

(5) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1994/2004 (EUVL L 344, 20.11.2004, s. 17).

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 30 päivänä marraskuuta 2004,****jäsenvaltioiden vuodeksi 2005 esittämien eräiden eläintautien hävittämisen- ja valvontaohjelmien sekä zoonoosien torjuntaohjelmien hyväksymisestä ja yhteisön rahoitusosuuden vahvistamisesta***(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4600)**(2004/840/EY)*

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 6 kohdan, 29 artiklan ja 32 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Päätöksessä 90/424/EY säädetään, että yhteisö voi osallistua eläintautien hävittämisen ja valvonnan sekä zoonoosien torjumiseksi tehtävien tarkastusten rahoitukseen.

(2) Jäsenvaltiot ovat toimittaneet eräiden eläintautien hävittämistä ja valvontaa sekä zoonoosien torjumista alueellaan koskevat ohjelmat.

(3) Ohjelmien tarkastelu on osoittanut, että ne täyttävät asianomaisten tautien hävittämiseen liittyvät yhteisön vaatimukset tiettyjen eläintautien hävittämisen- ja valvontatoimiin sovellettavista yhteisön perusteista 27 päivänä marraskuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/638/EY⁽²⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 347, 12.12.1990, s. 27. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/65/EY (EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54).

(4) Kyseiset ohjelmat sisältyvät ohjelmaluetteloon, joka vahvistetaan yhteisön rahoitusta saavia eläintautien hävittämisen- ja valvontaohjelmia ja zoonoosien torjuntaan tarkoitettuja tarkastusohjelmia koskevista luetteloista vuodeksi 2005 14 päivänä lokakuuta 2004 tehdyllä komission päätöksellä 2004/695/EY⁽³⁾.

(5) Ottaen huomioon näiden ohjelmien merkitys yhteisön tavoitteiden saavuttamiselle eläinten terveyden ja kansanterveyden alalla on aiheellista vahvistaa yhteisön rahoitusosuudeksi 50 prosenttia asianomaisille jäsenvaltioille aiheutuvista, tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvistä kustannuksista ohjelmakohtaiseen enimmäismäärään asti.

(6) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽⁴⁾ nojalla eläintautien hävittämisen- ja valvontaohjelmat rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta. Varainhoidon valvontaan sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1258/1999 8 ja 9 artiklaa.

(7) Yhteisön rahoitusosuus myönnetään, jos suunnitellut toimet toteutetaan tehokkaasti ja toimivaltaiset viranomaiset toimittavat kaikki tarvittavat tiedot tässä päätöksessä säädetyissä määräaajoissa.

(8) On tarpeen selventää, mitä vaihtokurssia on käytettävä maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98⁽⁵⁾ 1 artiklan d alakohdan mukaisesti kansallisena valuuttana toimitettuihin maksupyyntöihin.

⁽³⁾ EUVL L 316, 15.10.2004, s. 87.

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽⁵⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

- (9) Tiettyjen ohjelmien hyväksyminen ei estä komissiota tekemästä tieteellisten lausuntojen perusteella päätöstä kyseisten tautien hävittämistä koskevista säännöistä.
- (10) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

Raivotauti

1 artikla

1. Hyväksytään Itävallan esittämä raivotaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.
2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Itävallalle aiheutuu rokotteiden ja syöttien ostamisesta ja jakamisesta 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 180 000 euroa.

2 artikla

1. Hyväksytään Tšekin esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi väliseksi ajaksi.
2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Tšekille aiheutuu rokotteiden ja syöttien ostamisesta ja jakamisesta 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 400 000 euroa.

3 artikla

1. Hyväksytään Saksan esittämä raivotaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi väliseksi ajaksi.
2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Saksalle aiheutuu rokotteiden ja syöttien ostamisesta ja jakamisesta 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 400 000 euroa.

4 artikla

1. Hyväksytään Suomen esittämä raivotaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.
2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Suomelle aiheutuu rokotteiden ja syöttien ostamisesta ja jakamisesta 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 100 000 euroa.

5 artikla

1. Hyväksytään Liettuan esittämä raivotaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.
2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Liettualle aiheutuu rokotteiden ja syöttien ostamisesta ja jakamisesta 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 900 000 euroa.

6 artikla

1. Hyväksytään Puolan esittämä raivotaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.
2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Puolalle aiheutuu rokotteiden ja syöttien ostamisesta ja jakamisesta 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 1 500 000 euroa.

7 artikla

1. Hyväksytään Slovenian esittämä raivotaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.
2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Slovenialle aiheutuu rokotteiden ja syöttien ostamisesta ja jakamisesta 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 200 000 euroa.

8 artikla

1. Hyväksytään Slovakian esittämä raivotaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Slovakiälle aiheutuu rokotteiden ja syöttien ostamisesta ja jakamisesta 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 400 000 euroa.

II LUKU

Naudan luomistauti

9 artikla

1. Hyväksytään Kyproksen esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Kyprokselle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitetusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 100 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

10 artikla

1. Hyväksytään Kreikan esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Kreikalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitetusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 100 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

11 artikla

1. Hyväksytään Espanjan esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Espanjalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitetusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 5 000 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

12 artikla

1. Hyväksytään Irlannin esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Irlannille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitetusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 5 000 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

13 artikla

1. Hyväksytään Italian esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Italialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitetusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 3 000 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

14 artikla

1. Hyväksytään Puolan esittämä naudan luomistaudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Puolalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 800 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

15 artikla

1. Hyväksytään Portugalin esittämä naudan luomistaudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Portugalille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 1 800 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

16 artikla

1. Hyväksytään Yhdistyneen kuningaskunnan esittämä naudan luomistaudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Yhdistyneelle kuningaskunnalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 5 000 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

III LUKU

Nautatuberkuloosi

17 artikla

1. Hyväksytään Kyproksen esittämä naudan luomistaudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Kyprokselle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 5 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) tuberkuliinikokeet;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

18 artikla

1. Hyväksytään Kreikan esittämä naudan luomistaudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Kreikalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 100 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) tuberkuliinikokeet;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

19 artikla

1. Hyväksytään Espanjan esittämä nautatuberkuloosin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Espanjalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 4 000 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) tuberkuliinikokeet;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

20 artikla

1. Hyväksytään Italian esittämä naudan luomistaudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Italialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 2 500 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) tuberkuliinikokeet;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

21 artikla

1. Hyväksytään Puolan esittämä naudan luomistaudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Puolalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 700 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) tuberkuliinikokeet;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

22 artikla

1. Hyväksytään Portugalin esittämä naudan luomistaudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Portugalille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 250 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) tuberkuliinikokeet;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

IV LUKU

Naudan tarttuva leukoosi (enzootic bovine leucosis)

23 artikla

1. Hyväksytään Viron esittämä naudan tarttuvan leukoosin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Virolle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 25 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

24 artikla

1. Hyväksytään Italian esittämä naudan tarttuvan leukoosin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Italialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 250 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

25 artikla

1. Hyväksytään Liettuan esittämä naudan tarttuvan leukoosin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Liettualle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettusta ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 200 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

26 artikla

1. Hyväksytään Latvian esittämä naudan tarttuvan leukoosin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Latvialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 100 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

27 artikla

1. Hyväksytään Portugalin esittämä naudan tarttuvan leukoosin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Portugalille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 200 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

V LUKU

Lampaan ja vuohen luomistauti

28 artikla

1. Hyväksytään Kyproksen esittämä lampaan ja vuohen luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Kyprokselle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 175 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) laboratorioanalyysit;
- b) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

29 artikla

1. Hyväksytään Kreikan esittämä lampaan ja vuohen luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Kreikalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 800 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) ohjelmaa varten palkattujen sopimussuhteisten eläinlääkärien palkkiot.

30 artikla

1. Hyväksytään Espanjan esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Espanjalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 6 500 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

31 artikla

1. Hyväksytään Ranskan esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Ranskalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 300 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

32 artikla

1. Hyväksytään Italian esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Italialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 4 500 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

33 artikla

1. Hyväksytään Portugalin esittämä naudan luomistaudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Portugalille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 1 700 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

- a) rokotteiden ostot;
- b) laboratorioanalyysit;
- c) ohjelman mukaisesta eläinten teurastamisesta omistajille maksettavat korvaukset.

VI LUKU

Bluetongue-tauti

34 artikla

1. Hyväksytään Espanjan esittämä bluetongue-taudin hävittämis- ja valvontaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Espanjalle aiheutuu serologisesta ja entomologisesta testauksesta sekä pyydyksistä 1 kohdassa tarkoitettua ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 25 000 euroa.

35 artikla

1. Hyväksytään Ranskan esittämä bluetongue-taudin hävittämis- ja valvontaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Ranskalle aiheutuu serologisesta ja entomologisesta testauksesta sekä pyydyksistä 1 kohdassa tarkoitettua ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 50 000 euroa.

36 artikla

1. Hyväksytään Italian esittämä bluetongue-taudin hävittämis- ja valvontaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Italialle aiheutuu serologisesta ja entomologisesta testauksesta sekä pyydyksistä 1 kohdassa tarkoitettua ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 400 000 euroa.

VII LUKU

Salmonella siipikarjassa

37 artikla

1. Hyväksytään Itävallan esittämä jalostukseen tarkoitettussa siipikarjassa esiintyvää salmonellaa koskeva torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Itävallalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelman täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 70 000 euroa. Yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu seuraaviin:

- a) joko jalostukseen tarkoitettua siipikarjan hävittäminen tai jalostukseen tarkoitettua siipikarjan arvioidun arvon ja kyseisestä siipikarjasta saadun lämpökäsitellyn lihan myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;
- b) haudottujen siitosmunien hävittäminen;
- c) joko hautomattomien siitosmunien hävittäminen tai hautomattomien siitosmunien arvioidun arvon ja kyseisistä munista saatujen lämpökäsiteltyjen munatuotteiden myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;

- d) rokotteiden osto sikäli kuin rokotukset eivät häiritse ohjelman toteuttamista;
- e) neuvoston direktiivin 92/117/ETY⁽¹⁾ liitteessä III olevassa I jaksossa säädetyn virallisen näytteenoton yhteydessä tehtyjen bakteriologisten testien kustannukset; kutakin testiä kohden jäsenvaltiolle korvataan enintään 5 euroa.

38 artikla

1. Hyväksytään Belgian esittämä jalostukseen tarkoitettussa siipikarjassa esiintyvää salmonellaa koskeva torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Belgialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettun ohjelman täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 400 000 euroa. Yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu seuraaviin:

- a) joko jalostukseen tarkoitettun siipikarjan hävittäminen tai jalostukseen tarkoitettun siipikarjan arvioidun arvon ja kyseisestä siipikarjasta saadun lämpökäsitellyn lihan myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;
- b) haudottujen siitosmunien hävittäminen;
- c) joko hautomattomien siitosmunien hävittäminen tai hautomattomien siitosmunien arvioidun arvon ja kyseisistä munista saatujen lämpökäsitelyjen munatuotteiden myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;
- d) rokotteiden osto sikäli kuin rokotukset eivät häiritse ohjelman toteuttamista;
- e) neuvoston direktiivin 92/117/ETY liitteessä III olevassa I jaksossa säädetyn virallisen näytteenoton yhteydessä tehtyjen bakteriologisten testien kustannukset; kutakin testiä kohden jäsenvaltiolle korvataan enintään 5 euroa.

39 artikla

1. Hyväksytään Tanskan esittämä jalostukseen tarkoitettussa siipikarjassa esiintyvää salmonellaa koskeva torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

⁽¹⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 38. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Tanskalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettun ohjelman täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 110 000 euroa. Yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu seuraaviin:

- a) joko jalostukseen tarkoitettun siipikarjan hävittäminen tai jalostukseen tarkoitettun siipikarjan arvioidun arvon ja kyseisestä siipikarjasta saadun lämpökäsitellyn lihan myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;
- b) haudottujen siitosmunien hävittäminen;
- c) joko hautomattomien siitosmunien hävittäminen tai hautomattomien siitosmunien arvioidun arvon ja kyseisistä munista saatujen lämpökäsitelyjen munatuotteiden myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;
- d) rokotteiden osto sikäli kuin rokotukset eivät häiritse ohjelman toteuttamista;
- e) neuvoston direktiivin 92/117/ETY liitteessä III olevassa I jaksossa säädetyn virallisen näytteenoton yhteydessä tehtyjen bakteriologisten testien kustannukset; kutakin testiä kohden jäsenvaltiolle korvataan enintään 5 euroa.

40 artikla

1. Hyväksytään Ranskan esittämä jalostukseen tarkoitettussa siipikarjassa esiintyvää salmonellaa koskeva torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Ranskalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettun ohjelman täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 600 000 euroa. Yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu seuraaviin:

- a) joko jalostukseen tarkoitettun siipikarjan hävittäminen tai jalostukseen tarkoitettun siipikarjan arvioidun arvon ja kyseisestä siipikarjasta saadun lämpökäsitellyn lihan myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;
- b) haudottujen siitosmunien hävittäminen;

- c) joko hautomattomien siitosmunien hävittäminen tai hautomattomien siitosmunien arvioidun arvon ja kyseisistä munista saatujen lämpökäsiteltyjen munatuotteiden myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;
- d) rokotteiden osto sikäli kuin rokotukset eivät häiritse ohjelman toteuttamista;
- e) neuvoston direktiivin 92/117/ETY liitteessä III olevassa I jaksossa säädetyn virallisen näytteenoton yhteydessä tehtyjen bakteriologisten testien kustannukset; kutakin testiä kohden jäsenvaltiolle korvataan enintään 5 euroa.

41 artikla

1. Hyväksytään Irlannin esittämä jalostukseen tarkoitettussa siipikarjassa esiintyvää salmonellaa koskeva torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Irlannille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettujen ohjelman täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 50 000 euroa. Yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu seuraaviin:

- a) joko jalostukseen tarkoitettujen siipikarjan hävittäminen tai jalostukseen tarkoitettujen siipikarjan arvioidun arvon ja kyseisestä siipikarjasta saadun lämpökäsitellyn lihan myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;
- b) haudottujen siitosmunien hävittäminen;

c) joko hautomattomien siitosmunien hävittäminen tai hautomattomien siitosmunien arvioidun arvon ja kyseisistä munista saatujen lämpökäsiteltyjen munatuotteiden myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;

d) rokotteiden osto sikäli kuin rokotukset eivät häiritse ohjelman toteuttamista;

e) neuvoston direktiivin 92/117/ETY liitteessä III olevassa I jaksossa säädetyn virallisen näytteenoton yhteydessä tehtyjen bakteriologisten testien kustannukset; kutakin testiä kohden jäsenvaltiolle korvataan enintään 5 euroa.

42 artikla

1. Hyväksytään Italian esittämä jalostukseen tarkoitettussa siipikarjassa esiintyvää salmonellaa koskeva torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Italialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettujen ohjelman täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 600 000 euroa. Yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu seuraaviin:

a) joko jalostukseen tarkoitettujen siipikarjan hävittäminen tai jalostukseen tarkoitettujen siipikarjan arvioidun arvon ja kyseisestä siipikarjasta saadun lämpökäsitellyn lihan myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;

b) haudottujen siitosmunien hävittäminen;

c) joko hautomattomien siitosmunien hävittäminen tai hautomattomien siitosmunien arvioidun arvon ja kyseisistä munista saatujen lämpökäsiteltyjen munatuotteiden myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;

d) rokotteiden osto sikäli kuin rokotukset eivät häiritse ohjelman toteuttamista;

e) neuvoston direktiivin 92/117/ETY liitteessä III olevassa I jaksossa säädetyn virallisen näytteenoton yhteydessä tehtyjen bakteriologisten testien kustannukset; kutakin testiä kohden jäsenvaltiolle korvataan enintään 5 euroa.

43 artikla

1. Hyväksytään Alankomaiden esittämä jalostukseen tarkoitettujen siipikarjan salmonellaa koskeva torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Alankomaille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettujen ohjelman täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 350 000 euroa. Yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu seuraaviin:

a) joko jalostukseen tarkoitettujen siipikarjan hävittäminen tai jalostukseen tarkoitettujen siipikarjan arvioidun arvon ja kyseisestä siipikarjasta saadun lämpökäsitellyn lihan myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;

b) haudottujen siitosmunien hävittäminen;

c) joko hautomattomien siitosmunien hävittäminen tai hautomattomien siitosmunien arvioidun arvon ja kyseisistä munista saatujen lämpökäsiteltyjen munatuotteiden myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;

d) rokotteiden osto sikäli kuin rokotukset eivät häiritse ohjelman toteuttamista;

e) neuvoston direktiivin 92/117/ETY liitteessä III olevassa I jaksossa säädetyn virallisen näytteenoton yhteydessä tehtyjen bakteriologisten testien kustannukset; kutakin testiä kohden jäsenvaltiolle korvataan enintään 5 euroa.

44 artikla

1. Hyväksytään Slovakian esittämä jalostukseen tarkoitetun siipikarjan salmonellaa koskeva torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Slovakielle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 100 000 euroa. Yhteisön rahoitusosuus on tarkoitettu seuraaviin:

a) joko jalostukseen tarkoitetun siipikarjan hävittäminen tai jalostukseen tarkoitetun siipikarjan arvioidun arvon ja kyseisestä siipikarjasta saadun lämpökäsitellyn lihan myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;

b) haudottujen siitosmunien hävittäminen;

c) joko hautomattomien siitosmunien hävittäminen tai hautomattomien siitosmunien arvioidun arvon ja kyseisistä munista saatujen lämpökäsiteltyjen munatuotteiden myynnistä saatujen tulojen välisen erotuksen korvaaminen;

d) rokotteiden osto sikäli kuin rokotukset eivät häiritse ohjelman toteuttamista;

e) neuvoston direktiivin 92/117/ETY liitteessä III olevassa I jaksossa säädetyn virallisen näytteenoton yhteydessä tehtyjen bakteriologisten testien kustannukset; kutakin testiä kohden jäsenvaltiolle korvataan enintään 5 euroa.

VIII LUKU

Sian vesikulaaritauti

45 artikla

1. Hyväksytään Italian esittämä sian vesikulaaritaudin hävittämisen- ja valvontaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Italialle aiheutuu virologisista ja serologisista laboratorioskokeista sekä 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana teurastettujen eläinten omistajille maksetuista korvauksista. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 200 000 euroa.

IX LUKU

Klassinen sikarutto

46 artikla

1. Hyväksytään Belgian esittämä klassisen sikaruton hävittämisen- ja torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Belgialle aiheutuu kotieläiminä pidettyjen sikojen ja villisikojen virologisista ja serologisista testeistä 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 15 000 euroa.

47 artikla

1. Hyväksytään Tšekin esittämä klassisen sikaruton hävittämisen- ja torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Tšekille aiheutuu kotieläiminä pidettyjen sikojen ja villisikojen virologisista ja serologisista testeistä 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 100 000 euroa.

48 artikla

1. Hyväksytään Saksan esittämä klassisen sikaruton hävittämisen- ja valvontaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Saksalle aiheutuu kotieläiminä pidettyjen sikojen ja villisikojen virologisista ja serologisista testeistä 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 800 000 euroa.

49 artikla

1. Hyväksytään Ranskan esittämä klassisen sikaruton hävittämis- ja valvontaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Ranskalle aiheutuu kotieläiminä pidettyjen sikojen ja villisikojen virologisista ja serologisista testeistä 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 150 000 euroa.

50 artikla

1. Hyväksytään Luxemburgin esittämä klassisen sikaruton hävittämisen ja torjuntaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Luxemburgille aiheutuu kotieläiminä pidettyjen sikojen ja villisikojen virologisista ja serologisista testeistä 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 100 000 euroa.

51 artikla

1. Hyväksytään Slovenian esittämä klassisen sikaruton hävittämisen ja valvontaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Slovenialle aiheutuu kotieläiminä pidettyjen sikojen ja villisikojen virologisista ja serologisista testeistä 1 kohdassa tarkoitetun ohjelman osana. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 10 000 euroa.

52 artikla

1. Hyväksytään Slovakian esittämä klassisen sikaruton hävittämisen ja valvontaohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Slovakialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 200 000 euroa. Kustannukset aiheutuvat seuraavista:

a) rokotteiden osto ja jakelu;

b) kotieläiminä pidettyjen sikojen ja villisikojen virologiset ja serologiset testit.

X LUKU

Aujeszkyn tauti

53 artikla

1. Hyväksytään Belgian esittämä Aujeszkyn taudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia laboratoriotestien kustannuksista, joita Belgialle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 300 000 euroa.

54 artikla

1. Hyväksytään Espanjan esittämä Aujeszkyn taudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia laboratoriotestien kustannuksista, joita Espanjalle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 250 000 euroa.

55 artikla

1. Hyväksytään Unkarin esittämä Aujeszkyn taudin hävittämishjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia laboratoriotestien kustannuksista, joita Unkarille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 50 000 euroa.

56 artikla

1. Hyväksytään Irlannin esittämä Aujeszkyin taudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia laboratoriotestien kustannuksista, joita Irlannille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 50 000 euroa.

57 artikla

1. Hyväksytään Portugalin esittämä Aujeszkyin taudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia laboratoriotestien kustannuksista, joita Portugalille aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 25 000 euroa.

58 artikla

1. Hyväksytään Slovakian esittämä Aujeszkyin taudin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia laboratoriotestien kustannuksista, joita Slovakielle aiheutuu 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmasta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 25 000 euroa.

XI LUKU

Vektorihyönteisten tartuttama aivoverisuonitulehdus, babesioosi ja anaplasmoosi

59 artikla

1. Hyväksytään Ranskan esittämä Guadeloupella esiintyvän vektorihyönteisten tartuttaman aivoverisuonitulehduksen, babesioosin ja anaplasmoosin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

2. Hyväksytään Ranskan esittämä Martiniquella esiintyvän vektorihyönteisten tartuttaman aivoverisuonitulehduksen, babesioosin ja anaplasmoosin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

3. Hyväksytään Ranskan esittämä Réunionilla esiintyvän vektorihyönteisten tartuttaman aivoverisuonitulehduksen, babesioosin ja anaplasmoosin hävittämisohjelma 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseksi ajaksi.

4. Yhteisön rahoitusosuudeksi vahvistetaan 50 prosenttia kustannuksista, joita Ranskalle aiheutuu 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien täytäntöönpanosta. Rahoitusosuuden enimmäismäärä on 150 000 euroa.

XII LUKU

Yleiset ja loppusäännökset

60 artikla

1. Edellä 9–33 artiklassa tarkoitetuissa ohjelmissa eläinten teurastamisesta maksettaviin korvauksiin liittyvät tukikelpoiset kustannukset rajataan 2 ja 3 kohdassa säädetyllä tavalla.

2. Jäsenvaltiolle maksettava keskimääräinen korvaus lasketaan jäsenvaltiossa teurastettujen eläinten määrän perusteella, ja se on:

a) enintään 300 euroa nautaeläintä kohti;

b) enintään 35 euroa lammasta tai vuohta kohti.

3. Jäsenvaltiolle maksettava eläinکوhtainen korvaus on enintään 1 000 euroa nautaeläimestä ja 100 euroa lampaasta tai vuohesta.

61 artikla

1. Jäsenvaltiolle korvattavat 9–33 ja 53–58 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien osana tehtyjen laboratorioanalyysien kustannukset voivat olla enintään:

a) rose bengal -testi:	0,3 euroa testiä kohti;
b) komplementinsitoutumistesti:	0,6 euroa testiä kohti;
c) ELISA-testi:	1 euroa testiä kohti;
d) agargeeli-immunodiffuusiotutkimus:	0,8 euroa testiä kohti;
f) tuberkuliinitutkimus:	0,8 euroa testiä kohti;
g) gamma-interferonitutkimus:	3 euroa testiä kohti;
h) rokoteannokset:	0,1 euroa annosta kohti.

62 artikla

Kuukauden *n* aikana kansallisena valuuttana toimitettujen maksupyyntöjen osalta vaihtokurssina käytetään kuukauden *n*+1 kymmenennen päivän vaihtokurssia tai sitä edeltävän ensimmäisen noteeratun päivän vaihtokurssia.

63 artikla

1. Yhteisön rahoitusosuus 1–59 artiklassa tarkoitetuille ohjelmille myönnetään sillä edellytyksellä, että ohjelmien täytäntöönpano vastaa yhteisön lainsäädännön asiaa koskevia säännöksiä, myös kilpailusääntöjä ja julkisia hankintoja koskevia sääntöjä, ja edellyttäen että a–f alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät:

- a) asianomaisten jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2005 mennessä saatettava voimaan ohjelman täytäntöönpanon edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset;
- b) ohjelmasta on toimitettava alustava tekninen ja rahoitusarvio 1 päivään kesäkuuta 2005 mennessä neuvoston päätöksen 90/424/ETY 24 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
- c) ohjelman ensimmäisistä kuudesta kuukaudesta on toimitettava välikertomus neljän viikon kuluessa raportin kattaman täytäntöönpanokauden päättymisestä;
- d) ohjelman teknisestä toteuttamisesta on toimitettava viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2006 loppukertomus, jonka mukana on oltava tositteet 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän

joulukuuta 2005 välisenä aikana maksetuista kustannuksista ja saaduista tuloksista;

- e) ohjelma on toteutettu tehokkaasti;
- f) kyseisille toimenpiteille ei ole haettu eikä haeta muuta yhteisön rahoitusta.

2. Jos jäsenvaltio ei noudata 1 kohdassa annettuja sääntöjä, komissio vähentää yhteisön rahoitusosuutta kyseiselle jäsenvaltiolle ottaen huomioon rikkomisen luonteen ja vakavuuden sekä yhteisön kärsimän taloudellisen tappion.

64 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

65 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2004.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1646/2004, annettu 20 päivänä syyskuuta 2004, yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteen I muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 296, 21. syyskuuta 2004)

Sivulla 8:

korvataan: "2.1.4 Fenoliderivaatit mukaan lukien salisylianiidit"

seuraavasti: "2.1.1 Salisylianiidit".

Oikaisu neuvoston asetukseen (EY) N:o 821/2004, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004, lopullisen polkumyynnin käyttöönottamisesta Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2229/2003 muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 127, 29. huhtikuuta 2004)

Sivulla 2, 8 ja 9 kohta:

Korvataan: "8) Tuojana toimiva yritys (yrityksen nimi), jota viejäyritys suoraan laskuttaa.

9) Yrityksen työntekijä, joka on laatinut kauppalaskun (työntekijän nimi), ja seuraava allekirjoitettu vakuutus:

'Allekirjoittanut vahvistaa, että [yrityksen nimi] myy tässä laskussa tarkoitettujen tavarain suoraan Euroopan unioniin vietäviksi ja että tämä myynti tapahtuu [yrityksen nimi] tarjoaman ja Euroopan komission [päätoimella ...] hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.'

seuraavasti: "8) Yhteisössä ensimmäisen riippumattoman asiakkaan nimi, jota myyjäyritys suoraan laskuttaa.

9) Myyjäyrityksen, joka on laatinut kauppalaskun, työntekijän nimi, ja seuraava allekirjoitettu vakuutus:

'Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavarain myynti suoraan Euroopan unioniin vietäviksi tapahtuu [yrityksen nimi] tarjoaman ja Euroopan komission [päätoimella ...] hyväksymän sitoumuksen puitteissa ja sen ehtojen mukaisesti. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.'
